

இதழ் 9: மே 1996

வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்களை
பலவந்தமாக வெளியேற்றியமைக்கு
நாம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம்

- அண்டன் பாலசிங்கம்

- தீர்வு முயற்ச்சிகளும் வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களும்
- வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் பற்றிய சுய மதிப்பீடு
- வாக்காளர் பதிவும் சதித்திட்டமும்
- குடா நாடு வெற்றியும் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும்

விலை ரூபா பத்து

எம்முடைய தாயகமும் வடக்கே

இவ்வுலகம் மயக்கும் இன்பமே!

(மனிதர்களே!) நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாம் விளையாட்டும், வீணும், அலங்காரமும், (அது) உங்களுக்கிடையில் பெருமையடித்துக் கொள்வதும், செல்வங்களிலும், பிள்ளைகளிலும் (ஒருவருக் கொருவர்) அதிகப்படுத்திக் கொள்வதும் தான். (இந்நிலை) ஒரு மழையைப் போன்றாகும். (அதன் மூலம் முளைத்த) பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்து விவசாயிகளை அதிசயத்தில் ஆழ்த்தியது. பின்னர், அது காய்ந்து விடுகிறது. (அப்போது) அது மஞ்சளாகிவிடுவதை நீர் காண்கின்றீர். பின்னர் அது சருகுகளாகி விடுகின்றது. (இவ்வுலக வாழ்க்கையும் அவ்வாறே இருக்கிறது) மறுமையிலோ (அவர்களின் பலருக்குக்.) கொடிய வேதனையும் (சிலருக்கு) அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பும், பொருத்தமும் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை (மனிதனை) மயக்கும் (சொற்ப) இன்பமேயன்றி வேறில்லை.

(ஆகவே மனிதர்களே) உங்கள் இரட்சகனின் மன்னிப்பின் பக்கமும், சுவனபதியின் பக்கமும் நீங்கள் முந்துங்கள். அதன் அகலம், வானம் மற்றும் பூமியின் அகலத்தைப் போன்றதாகும். அது அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசங் கொண்டோருக்காக தயாராக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளாகும். அதனை அவன், தான் நாடியவருக்குக் கொடுக்கின்றான். மேலும் அல்லாஹ் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

எந்தத் துன்பமும் - அதனை நாம் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்னதாக, (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூள் என்னும்) புத்தகத்தில் (பதியப்பட்டு) இருந்தே தவிர பூமியிலோ அல்லது உங்களிலோ ஏற்படுவதில்லை. நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க எளிதானதாகும்.

உங்களுக்கு தவறி விட்டதின் மீது நீங்கள் கவலைப்படாமலிருப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பற்றி நீங்கள் (வரம்பு மீறி) மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருப்பதற்காகவும் (இதனை உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றான்) கர்வம் கொண்டு, தற்பெருமையடிப்போர் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை.

அல்குர்ஆன் சூரா அல் ஹதீத் 20,23

ஹாதி

அகதி

அகதி

இதழ் 9: மே 1996

தொடர்புகள்

வடக்கு முஸ்லிம்களின்
உரிமைக்கான அமைப்பு
15 A, ரோஹினி வீதி,
கொழும்பு 6
ஸ்ரீ-லங்கா
தொலை பேசி: 586660
பெக்ஸ் 586660

"AHATHI"

Published by
NORTHERN MUSLIMS'
RIGHTS ORGANIZATION
15A, Rohini Road
Colombo - 6
Sri Lanka

இச்சஞ்சிகையில் வெளியாகும்
ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை
எழுதியவரே
பொறுப்புடையவர்கள்.

தீர்வு முயற்சிகளும் வடக்கிலிருந்து
வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களும்

இலங்கை பல்லின சமூக அமைப்பைக் கொண்ட ஒரு நாடு. இந்நாட்டில் வாழும் சகல இன மக்களும் சமத்துவத்தோடும் சகோதரத்துவத்தோடும் அனைத்து விதமான உரிமைகளையும் பெற்று சமாதானமாக வாழ வேண்டும் என்பதுதான் இந்நாட்டின் அமைதிக்காக ஏங்கி நிற்கும் ஒவ்வொரு உள்ளத்தினதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இன்று நாட்டின் எண் திக்குகளிலும் இனப் பிரச்சினைகளின் வக்கிரங்களைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எந்த ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவரும் இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அது மிக ஆழமாக வேரூன்றி விட்டது.

நாட்டினது இயற்கை வளங்களும் இதனால் அழிந்து வருவதோடு பொருளாதாரமும் மிகவும் வீழ்ச்சியடைந்து மக்களும் நாளாந்தம் வறுமைக்கு தள்ளப்படுவதால் பல்வேறு விதமான வன்முறைகளும் பரவலாக இடம் பெற்று வருகின்றது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் இனப் பிரச்சினை தீர்வுக்கென அரசு முன் வைத்துள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கல் திட்டத்தை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இத்திட்டத்தின் மூலம் அதிகாரங்கள் நாட்டின் பல பிராந்தியங்களுக்கும் பகிர்ந் தளிக்கப்படவுள்ளன. தற்பொழுது முன்வைக்கப் பட்டுள்ள தீர்வு யோசனையை பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழு ஆராய்ந்து வருகிறது.

பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவுக்கு பல கட்சிகளும் அமைப்புக்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் ஆலோசனைகளையும் முன் வைத்துள்ளன. தற்பொழுது அது சாதகமான விடயங்களையே ஆராய்ந்து வருகின்றது. உண்மையில் அது எப்பொழுது இழுபறிக்குள்ளாகப் போகின்றதெனில், பிராந்தியங்கள் இணைந்து

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

சபை என்ற அடிப்படையில் வடகிழக்கு இணைப்பு என்று வரும் பொழுது அது திக்குமுக்காட வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படும்.

ஏனெனில் அரசு முன்வைத்துள்ள இத்தீர்வுத் திட்டம் பெரும்பாலானோர்களினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் இணைப்பு என்று வரும் பொழுது பெரும்பாலும் அனைத்து தரப்பினரும் முகம் சுளிக்கும் நிலையிலேயே உள்ளனர்.

வடக்கு-கிழக்குக்கு வெளியே உள்ளவர்களின் கண்ணோட்டம் இவ்வாறு இருந்த பொழுதிலும் வடக்கு-கிழக்கினுள்ளே த.வி.கூட்டணிக்கும் ஐனநாயக நீரோட்டத்தில் இணைந்த ஏனைய தமிழ் கட்சிகளுக்கு இடையிலும் மு.காங்கிரஸுக்கும் அனைத்து தமிழ் கட்சிகளுக்கும் இடையிலும் இன்னும் இணைந்த வடகிழக்கினுள் அதிகாரப் பகிர்வு சம்பந்தமான ஒரு ஏகோபித்த முடிவுக்கு வரமுடியாமல் இழுபறி நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

எது எவ்வாறு இருந்த பொழுதும், வடக்கிலிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் தாயகமும் வடக்கேயேன வெளியேற்றியவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய அனைத்து உரிமைகளுக்கும் சம்பந்தப்பட்டவர்களால் உத்தரவாதமும் வழங்கப்படுவதோடு வடக்கு முஸ்லிம்களும் தங்களது தாயக பூமிக்குச் சென்று தன்மானத்தோடும் சுய கௌரவத்தோடும் வாழக்கூடிய நிலையில்தான் இந்நாட்டில் நிலைத்த சமாதானத்திற்கு வழிவகுத்ததாகக் கொள்ள முடியும்.

இன்றைய இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான முயற்சியில் வி.புலிகள் அரசு இரு சாராரும் விட்ட தவறுகள் காரணமாக புலிகள் புறக்கனிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனாலும் புலிகளை ஒதுக்கி இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என்று அரசு கருதுவதானது இனப்பிரச்சினை தீர்வு விடயத்தில் அரசின் மீது சந்தேகத்தையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. ஒரு புறம் யுத்தம் மறுபுறம் தீர்வு முயற்சி. இரண்டுக்கு மிடையிலான தொடர்பை விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.

இந்நாட்டில் சமாதானம் ஏற்பட வேண்டுமாயின் சகல தரப்பினரும் கலந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு கருத்துபரிமாறல்களுடன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு தீர்வைக் காணவேண்டும். வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்களை விரட்டியடித்தது

புலிகளே. எனவே புலிகளும் சமாதான முயற்சியில் பங்கு எடுக்கும் பட்சத்திலேயே மீண்டும் வடக்குக்கு முஸ்லிம்கள் சென்று வாழக் கூடிய நிலைமை தோன்றும்.

வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு (NMRO) 1995 மே மாதம் வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு புத்தளம் மாவட்டத்தில் தற்காலிகமாக வாழ்ந்து வரும் வாக்குரிமை பெற்ற (18,000) பதினெட்டாயிரம் முஸ்லிம் மக்களின் கையொப்ப அங்கீகாரத்துடன் "வடமாகாண சிறுபான்மை முஸ்லிம்களின் நல உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான மாற்று ஆலோசனை" ஒன்றை ஜனாதிபதிக்கும் பா.ம.தெரிவிக்குழுவிிற்கும், மற்றும் அனைத்துக் கட்சிகளுக்கும் அனுப்பி வைத்துள்ளது. இவ்வாலோசனையை த.வி.கூட்டணியும் மு.காங்கிரஸும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. (இதன் முழு விபரமும் அகதி இதழ் 8 செப்டம்பர் 1995 ல் இடம் பெற்றுள்ளது).

ஆனால், அண்மைக்காலமாக மு.காங்கிரஸின் துணைத் தலைவரும் வடக்கு புனர்வாழ்வு இணைப்பாளருமான மருதூர்க்கனியின் பத்திரிகை அறிக்கைகளில் NMRO-S.L.M.C க்கிடையிலான 29.6.1995 அன்று இடம் பெற்ற உயர்மட்ட பேச்சு வார்த்தையின் போது மு.காங்கிரஸ் தலைவர் எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தற்கு மாற்றமாக காணப்படுவதையிட்டு வடக்கு முஸ்லிம்கள் சுவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. ஏனெனில் மிக அண்மையில் மு.காங்கிரஸ் தலைவர் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்கள் அளித்த பேட்டி யொன்றில் "எங்கள் கட்சியில் ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் விரும்பிய வாறு கதைக்கலாம் அது கட்சியின் கருத்து அல்ல. எமது யாப்பின்படி தலைவரின் கருத்துக்கள் மாத்திரமே கட்சியின் கருத்தாகக் கருதப்படும்" ("திங்கள்" இதழ் 3) என்று கூறியுள்ளார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறக் கூடியதானது, வட-கிழக்கு விவகாரம் பேசப்படும் போதெல்லாம் வடக்கு முஸ்லிம்களது பிரச்சினைகளும் கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டும். இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைக்கும் தீர்வு அளிக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். அவர்களது உரிமைகள் மதிக்கப்பட்டு அவர்கள் தமது பூர்வீக பிரதேசங்களில் மீண்டும் ஐக்கியமாகவும் தன்மானத்துடனும் வாழ வழி சமைக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு அவர்களது தார்மிக உரிமைகள் மதிக்கப்படாதவிடத்து இனப்பிரச்சினைக்க முழுமையான தீர்வு காணப்பட முடியாது. ♦

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

எண்ணக் குமுறல்கள்

யாழ் நகரில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டு தற்பொழுது மினுவாங்கொடை கல்லொளுவையில் வசித்து வரும் எங்களைப் போன்ற பலருக்கு வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பினரால் வெளியிடப்படும் 'அகதி' சஞ்சிகை மூலம் பல புதிய விடயங்களை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எட்டாவது இதழ் படித்தேன். பல விடயங்களையும், பல புதிய நடவடிக்கைகளில் அல்லாஹ்வின் துணையுடன் NMRO இறங்கியது பற்றியும் அதன் உள்ளடக்கம் இருந்தது. தொடர்ந்தும் 'அகதி' இதழ் வெளிவர வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

எம். எஸ். எம். ஜவாஹிர்
ஹிஜ்ரா மாவத்தை
கல்லொளுவை.

உங்கள் 'அகதி' இதழ் பார்க்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. ஆழமான கருத்துக்களை ஆணித்தரமான முறையில் எடுத்துக் கூறுகிறது. எமது இஸ்லாமிய சகோதரர்களின் (அகதிகளின்) வாழ்வின் வடுக்களை அவலங்களை வெளிக் கொண்டு வருவதில் 'அகதி' மாபெரும் முயற்சி செய்கிறது. கண்டிப்பாக ஒவ்வொரு இஸ்லாமியரும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டிய ஒரு இதழ் என்பது எனது கருத்தாகும்.

அம்தரவல்லை அமீர்
முறுத்தகலஹமுன
கண்டி.

எனது உள்ளத்தில் நீங்காத இடம் பிடித்த 'அகதி' இதழே உன்னுடைய வருகையினால் என்னுள்ளம் இன்பக்கடலில் இன்புற்று நிற்கின்றது. ஏனெனில் வடமாகாணத்திலிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பிரச்சினைகளையும், முஸ்லிம்களின் உள்ளத்தில் உதிக்கின்ற எண்ணக் குமுறல்களையும் கவிதை வடிவிலும், சுட்டுரை வடிவிலும் எனக்குத் தருவதற்கு உதவி செய்கின்றாயே அதற்கு நான் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். உன்னுடைய அடுத்த வருகையை எதிர்பார்க்கும்

எஸ். கே. தியாரிஸ்
பி. பி. பொற்கேணி
மன்னார்.

கடந்த 19.08.95 முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பான இலக்கிய சோலை நிகழ்ச்சியில் எம்.எஸ் அப்துல் ஹமீம் (B.A) பேட்டி ஒன்றை அளித்தார். அப்பேட்டியின் போது

"நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளீர்கள் எனவே நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்தது சம்பந்தமாக ஏராளமான இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெளியிடலாமே! அவ்வாறான ஏதாவது வெளியீடுகள் வெளிவந்துள்ளதா?" என்ற கருத்துப்படி கேட்கப்பட்ட கேள்வி ஒன்றிற்கு.

"நல்லது. இது வரைகாலமாக பெரிதாக சொல்லக் கூடியளவுக்கு எந்த வெளியீடுகளும் வெளி வரவில்லை. எழுச்சிக் குரலில் ரஹீம் ராஜியின் இரு கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன" என்று கூறினார்.

இங்கு கவலைப்படக் கூடிய விடயம் என்ன வென்றால், இடம் பெயர்ந்த முஸ்லிம்களின் உரிமைக் குரலாக கடந்த இரு வருடங்களுக்கு மேலாக அகதிகளின் கைகளில் முட்டுமல்ல ஏனையோரின்

ஒன்று மடுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

கைகளிலும் "அகதி" தவழ்ந்து வருகிறது.

தனது மகனின் கட்டுரைகளை புகழ்ந்து பேசிய இவர் ஏன் இந்த "அகதி" இதழுக்கு மதிப்பளிக்க வில்லை. அல்லது "அகதி" இதழ் வெளிவருவது இவருக்கு தெரியாதா? "அகதி" வாசகர்களுக்கு நிச்சயம் பதில் கூறியே தீர வேண்டும்.

எம். எஸ் ஜஹான்
கட்டுப்பத்த

வடக்கிலிருந்து இடம் பெயர்ந்தோர் மத்தியில் சேவை செய்வதில் ஆழமாக வேருன்றி விட்டதும் மக்கள் குறிப்பாக இளைஞர் ஆதரவைப் பெற்றதமான் உறுதிப்பாடான நோக்கங்கள் கொள்கைகள் செயற்பாடுகளுடன் ஓர் இலட்சியத்திலே கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்படும் இரு அமைப்புக்களாக சிறீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசையும், வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பையும் இனங்காண்கின்றோம். இவை இரண்டும் தற்போது வெவ்வேறு பாதையில் வெவ்வேறு வாகனங்களிற் பயணம் செய்வனவாகவே காணப்படுகின்றன. இவற்றிடையே பிரிவு உண்டு என்பதைக் கடந்த கால முக்கிய நடவடிக்கைகள் சிலவற்றிற் காணக் கூடியதாக இருந்தது. மேலும் பல நன் நோக்குடைய பயனுள்ள மக்கள் (இளைஞர்) இரு தோணிகளிற் கால் வைத்தவர்களாகவுள்ள நிலை இவை இரண்டுமே எமது சமூகத்தை விட்டு அகற்ற முடியாத அத்தியாவசியமாக இருக்க வேண்டிய அமைப்புக்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு அமைப்பின் தொண்டன் அல்லது அங்கத்தவன் எனக் காட்டிக் கொள்ளும் ஒருவன் அதே நோக்கிற் செல்லும் அடுத்தவனை எதிர்மறையாக விமர்சிப்பதைக் காண முடிவதோடு ஒரு ஜென்மப் பகையையும் உண்டாக்குவதைக் காண முடிகின்றது.

அங்கத்தவர் எல்லோரும் ஒற்றுமையுடனும் நிதானமாகவும் மிக அவதானத்துடனும் நடந்து கொள்வார்களெனக் கூற முடியாது. இதனால் கட்சி வேறுபாடுகள் போல் அமைப்பு வேறுபாடுகளும் மக்களைக் கூறு போட்டால் எம்பலம் குன்றி எம்வேட்கை மறந்து உட்சண்டை சச்சரவுகள் கருத்து முரண்பாடுகள் கருத்து மோதல்களுடன் பலமிழந்து நலிவுற்ற ஒரு சமூகமாக மாறும் நிலை தோன்றும். ஆகையால் இவை இரண்டும் ஒரு பாதையில் ஒரு வாகனத்தில் பயணஞ் செய்ய வேண்டிய அத்தியாவசியத் தேவையுண்டு.

ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைத்து, விட்டுக் கொடுத்து ஆலோசனை கூறி, உதவி செய்து ஒற்றுமையாகச் செயற்படும் நிலை உருவாக வேண்டும். எந்நிலையிலும் பிரிந்து விடாது ஒற்றுமையுடன் செயற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கில் சொல்லும் செயலும் அமைய வேண்டும்.

வெகு விரைவிலேயே இவற்றின் தலைவர்களிடையே சகோதரத்துவ சந்திப்புகள் இடம் பெற்று எம்மவரின் வாழ்வும் பலமும் வளமும் மென்மேலும் ஆரோக்கியத்துடனும் பலத்துடனும் இயங்க வேண்டுமென்பதே நன்னோக்குடைய நன் மக்களின் அவா. இவற்றிற் தாமத மேற்படி இன்னும் பல அமைப்புக்கள் உருவாகவும் வேறு அமைப்புக்களின் ஆதரவாளர் எம்மிடையே தோன்றவும் வாய்ப் பேற்படும்.

எனவே ஒரே அமைப்பாகச் செயற்படவோ அல்லது ஒற்றுமையுடன் செயற்படவோ உறுதி புணுமாறு வேண்டுகிறோம். ஒற்றுமையே பலம் பிரித்து விடாதீர்கள்.

ஏ. எஸ். லாஹிர்
செயலாளர்.

இளம் முஸ்லிம் பட்டதாரிகள் அமைப்பு
சிலாவத்துறை
மன்னார்.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வடக்கு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம் ஐந்தாண்டு நிறைவு

..... ஒக்டோபர் 1990 - ஒக்டோபர், 1995.

ஒக்டோபர் 1990ன் இறுதிப்பகுதியில் தமிழிழ வி.புலிகளினால் வடக்கிலிருந்து முற்றாக முஸ்லிம்கள் ஆயுத முனையில் பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டு 1995 ஒக்டோபருடன் ஐந்தாண்டுகள் முடிவடைந்து விட்டது.

வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை யை தேசிய சர்வதேச மயப்படுத்தும் நோக்கோடு கடந்த ஒக்டோபர் 1995 - 27ம் திகதி தொடக்கம் 31ம் திகதி வரையும் NMRO சில நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியது.

UNHCR அலுவலகத்திற்கு முன்பு ஆட்சேபணைப் போராட்டம்.

27.10.95 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.30 மணியளவில் வெள்ளவத்தை 15A, நோஹினி வீதியில் அமைந்துள்ள NMRO அலுவலகத்திலிருந்து இரண்டு பஸ்ஸில் கொழும்பு 7 வோட்பிளேசில் அமைந்துள்ள UNHCR அலுவலகத்திற்கு நூறுக்கும் அதிகமான வடபகுதி அகதிகளும் அகதிகளின் மீது அனுதாபம் உள்ளவர்களும் சென்றனர்.

உண்மையில், தலைநகரில் பாதுகாப்புக்கு அச்சுருத்தலாக இருக்கும் காலகட்டமாக இருந்ததனால், UNHCR அலுவலகத்திற்கு முன்னால், NMRO நடத்திய அகதி அந்தஸ்து கோரிக்கைக்கான அடையாள ஆட்சேபணை போராட்டத்திற்கு பொலிஸ் இலாகாவினால் ஆரம்பத்தில் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. பின்னர், NMRO வின் தீவிர முயற்ச்சியினால் அனுமதி கிடைத்த பொழுதிலும் அடையாள ஆட்சேபணை போராட்டத்தில் கலந்து கொள்வோரின் எண்ணிக்கை முப்பதுக்கும் குறைவானதாக இருக்க வேண்டும் என்று மட்டுப்படுத்தியதோடு போராட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக செல்லும் பாதைகளையும் ஏற்கனவே வரையறுத்தும் விட்டனர்.

இதனால்; இந்த ஆட்சேபணைப் போராட்டத்தை விரிவான முறையில் செய்யமுடியாமல் போய்விட்டது. இருந்தாலும் இப்போராட்டத்தை கேள்வியுற்ற பல சகோதரர்கள் ஆர்வத்துடன்

கலந்து கொண்டனர். இதனால் பொலிஸ் இலாகாவின் 'முப்பது' என்ற எண்ணிக்கை மீறி அது பல மடங்காகிவிட்டது.

இப்போராட்டத்தைப் பற்றி NMRO தலைநகரில் உள்ள முக்கிய மனித உரிமைகள் அமைப்புகளுக்கும், முஸ்லிம் நிறுவனங்களுக்கும் அறிவித்திருந்தது.

மேலும் சகல உள்நாட்டு வெளிநாட்டு செய்தித் தொடர்பு ஸ்தாபனங்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் சம்பந்தமான ஒரு செய்தியாளர் மாநாடும் 4.10.95ல் NMRO வின் தலைமை அலுவலகத்தில் நடத்தப்பட்டதும், இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

UNHCR அலுவலகத்தின் முன்பு அமைதியான முறையில் ஆட்சேபணைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட ஒவ்வொருவரும் கைகளில் சிங்கனம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் எழுதப்பட்ட சுலோகங்களை ஏந்தியவாறு கட்டுக்கோப்பான முறையில் நின்றனர். அவர்கள் ஏந்தி நின்ற சுலோகங்களின் சில வாசகங்கள்.

- * UNHCR! வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட எங்களுக்கு விசேட அகதி அந்தஸ்தை வழங்கு.
- * UNHCR! நாங்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட பொழுது எங்கே இருந்தது?
- * UNHCR! நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டமைக்கான அடிப்படைக் காரணத்தை இதுவரையில் கண்டுபிடித்துள்ளதா?
- * UNHCR, அரசாங்கம் முஸ்லிம் அகதிகளுக்கு எதிராக சதித்திட்டம்.
- * எங்களுடைய பிரச்சினை இந்நாட்டு இனப் பிரச்சினையின் ஒரு பங்கு.
- * எங்களுக்கு சர்வதேச மனித உரிமைச் சாசனத்தின் கீழ் நீதி வேண்டும்.
- * UNHCR! எங்கள் பிரச்சினையை ஜெனீவாவிற்கு கொண்டு செல்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் UNHCR அதிகாரியைச் சந்திப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம் NMRO விற்கு

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

தரப்பட்டது. NMRO வின் தலைவர் கலாநிதி எஸ்.எச்.ஹஸ்புல்லாஹ், உபதலைவர் மௌலவி பி.ஏ.எஸ். சுப்பான், செயலாளர் பொறியியலாளர் ஏ.எல்.புரஹானுத்தின், NMRO வின் மூத்த உறுப்பினர் எம்.எம்.மன்கூர் (முன்னால் வட - கிழக்கு மாகாணசபையின் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்). ஆகியோர் அலுவலகத்தினுள் சென்று உயர் அதிகாரியான திரு - மேயர் என்பவரை சந்தித்து மகஜரை கையளித்ததோடு முப்பது நிமிடம் வரையில் அவருடன் வடபகுதி முஸ்லிம் அகதிகளின் நிலை பற்றி விளக்கியதோடு எங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகோளும் விடுக்கப்பட்டது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில், அலுவலகத்தினுள் சென்ற NMRO வின் பிரதிநிதிகளுக்கு சிறுண்டி விருந்து உபசாரம் செய்வதற்கு திரு - மேயரினால் எடுக்கப்பட்ட முயற்ச்சியை அமைப்பின் உப தலைவர் "வெளியே தொண்டர்கள் காய்ந்த வயிற்றினுடன் கொதிக்கும் வெயிலில் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் போது நாங்கள் இவ் உபசாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது" எனக் கூறி மறுத்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் பின்பு UNHCR அலுவலகத்தை விட்டுவெளியே வந்த பிரதிநிதிகளை உள்ளூர் வெளியூர் செய்தியாளர்கள் மொய்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் பிரதிநிதிகள் சளைக்காமல் பேட்டியளித்தனர். அத்துடன் வ.மு.அகதிகள் பற்றி அச்சடிக்கப்பட்ட செய்திக் குறிப்பேடுகளையும் அவர்களுக்கு கையளித்தனர்.

அன்று இரவும், மறுநாளும் உள்ளூர் வெளியூர் செய்தி ஸ்தாபனங்கள் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்திகளை ஒலி, ஒளி மூலமும் செய்தித் தாள்கள் மூலமும் வெளியிட்டது. எமது போராட்டத்துக்கு கிடைத்த ஐம்பது விகித வெற்றியாகவே இதனைக் கொள்ள வேண்டும். மிகுதி ஐம்பது விகித வெற்றி வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு அகதி அந்தஸ்து கிடைக்கும் பொழுது தான்.

UNHCR அலுவலகத்திற்கு முன் இடம் பெற்ற ஆட்சேபணைப் போராட்டத்தை தொடர்ந்து, கொள்ளப்பட்ட ஜம்ஆ மஸ்ஜித்திற்கு போராட்ட அணி ஜம்ஆத் தொழுகைக்காகச் சென்றது.

நாட்டின் சகல ஜம்ஆப் மஸ்ஜித்களிலும் விசேட பிரசங்கமும் வானொலி அஞ்சலும்

27.10.95 வெள்ளிக்கிழமையாகையால்

நாட்டில் உள்ள சகல ஜம்ஆ மஸ்ஜித்களுக்கும் கடிதம் மூலமாகவும், பத்திரிகை, வானொலி மூலமாகவும் அன்றைய ஜம்ஆவின் போது வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் பற்றி ஜம்ஆவின் பிரசங்கத்தை செய்யும்படியும், முஸ்லிம் மக்களை அகதி முஸ்லிம்களின் நல்வாழ்விற்செலவு பிரார்த்திக்கும்படியும் NMRO வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தது. சகல பள்ளிவாசல் பரிபாலண சபையினர்களுக்கும் வடக்கு அகதி முஸ்லிம்கள் பற்றி சுருக்க வரலாற்றுக் குறிப்பேடு ஒன்றும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது.

அல்லஹ்துலில்லாஹ், நாம் அறிந்த வரையில் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான ஜம்ஆப் பள்ளிவாசல்களில் அகதி முஸ்லிம்கள் பற்றி ஜம்ஆப் பிரசங்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரே பள்ளிவாசல்களில் அறிவில் குறைந்த பிரசங்கிகள் அகதிகள் பாவம் செய்தவர்கள் அதனால் தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்று கூறியதாக கேள்வியுற்ற பொழுது கவலைப்படாமல் எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

இந் நாளின் விஷேட ஏற்பாடாக கொள்ளப்பட்ட ஜம்ஆப் பள்ளிவாசலில் அகில இலங்கை ஜாமியத்துல் உலமா சபைத் தலைவரும் மஹரகம் கபூரியா அரபிக் கல்லூரி அதிபருமான மௌலவி முபாரக் (மதனி) அவர்களின் அகதி முஸ்லிம்கள் பற்றி விஷேட ஜம்ஆப் பிரசங்கம் செய்யப்பட்டது.

இதனை அன்று இரவே இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் ஒளிபரப்பப்பட்டது. இப் பிரசங்கத்தின் போது மௌலவி முபாரக் அவர்கள் வடபகுதி முஸ்லிம் அகதிகளின் அவல வாழ்வை நன்றாக விளக்கப்படுத்தியதோடு ஏனைய முஸ்லிம்களுக்கு அவர்கள் மீதுள்ள கடமைகளையும் உணர்த்தினார். வடக்கு முஸ்லிம்களின் நல்வாழ்விற்செலவு வொருவரும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திப்பதோடு சகல வழிகளிலும் இம்மக்களுக்கு உதவுமாறும், இம்மக்களது பிரச்சினையை தேசிய சர்வதேச மயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்தார்.

ரூபவாஹினியில் கலந்துரையாடல்

27.10.95 வெள்ளி மாலை 6.00 மணி தொடக்கம் 6.25 மணிவரை இலங்கை ரூபவாஹினியில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது. இக்கலந்துரையாடலை கலாநிதி எம்.ஏ.நுஃமான் நெறிப்படுத்த NMRO

ஒன்று மட்டுமே! வெற்றி பெறுவோம்!!

வின் தலைவர் கலாநிதி எஸ். எச். ஹஸ்புல்லாஹ் செயலாளர், பொறியியலாளர் ஏ. எல். புரஹானுத் தின் NMRO வின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர், எம். எம். மன்கூர் (முன்னைய நாள் வடகிழக்கு கல்விச் செயலாளர்) ஆகியோர் கருத்துக்களை பரிமாறினார்கள். நன்கு திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டதால் இக் கலந்துரையால் மூலம் வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் பிரச்சினை தெளிவாக வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டது. (இதன் ஒளிப்பதிவு வீடியோ கெசட் NMRO விடம் உண்டு).

வானொலியில் விஷேட உரை

28. 29.10.95 சனி, ஞாயிறு ஆகிய நாட்களில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் சிங்கள, தமிழ், ஆங்கில அலை வரிசைகளில் இ.ஒ.ப. கூட்டுத்தாபனத்தின் சிங்களத்தில் அஷ்ஷெய்க் லாபிர் மதனி என்பவராலும், தமிழில் NMRO வின் செயற்குழு உறுப்பினர் எஸ். எச். நிஸ்னி ஆகிரியரினாலும் ஆங்கிலத்தில் எம். எம். மன்கூர் அவர்களினதும் விஷேட உரை ஒவ்வொன்றும் பதினைந்து நிமிடங்கள் இடம் பெற்றது.

கண்காட்சியும் பொதுக்கூட்டமும் - கொழும்பு

30.10.95 அன்று காலை 10 மணி தொடக்கம் கொழும்பு பொது நூலகத்தில் வடக்கு முஸ்லிம்களின், பாரம்பரியம் பற்றியும், அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்ட விதமும், தற்போதைய அவர்களது அவல வாழ்க்கை பற்றியும் சித்தரிக்கும் புகைப்படங்கள், கருத்து ஒவியப்படங்கள், புள்ளி விபரங்கள் அடங்கிய புவியியல் வரை படங்கள் இன்னும் இலக்கிய வெளியீடுகள் ஆகியவைகள், காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. பெருந்திரளான சிங்கள மக்களும் மற்றவர்களும் மிகவும் உருக்கத்துடன் பார்த்துவிட்டு குறிப்பேட்டிலும் தங்களது உள்ளுணர்வுகளையும் பதித்திருந்தனர். குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களே அதிகளவில் இக் கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டனர்.

மாலை 4.00 மணிக்கு இதே இடத்தில் காரி இஸ்மத் றம்ஸானின் கிராஅத் ஒதலுடன் கலாநிதி எஸ். எச். ஹஸ்புல்லாஹ் தலைமையில் பொதுக் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. இக்கூட்டத்திற்காக விஷேட பிரதிநிதிகளாக அழைக்கப்பட்டிருந்த பேச்சாளர்களுடன் சட்டத்தரணி ஜனாப். எம். என். சுஹைர் எம்பி, சட்டத்தரணி வாசுதேவ நானயக்கார எம். பி., ஏ. ஸி. எஸ். ஹமித் எம். பி. ஆகியோர் தவிர்க்க முடியாத காரணத்

தினால் கலந்து கொள்ள முடியாததையிட்டு NMRO விற்கு அறிவித்தது. இந் நோக்கங்கள் நிறைவேறுவதற்கு தங்களது வாழ்த்துக்களையும் தெரி வித்திருந்தனர்.

கௌரவ தகவல் தொடர்பு பிரதி அமைச்சர் எஸ். ஏ. செய்யித் அலவி மௌலானா அவர்கள் இப் பொதுக் கூட்டத்திற்கு சமூகம் தந்திருந்தார்கள். அவர் தனது உரையில் "நம் நாட்டு மக்களைப் பிரிப்பதற்கு இனங்களும் கலாச்சாரங்களும் காரணமாக இருக்கக் கூடாது அவைகள் தங்கள் தனித்துவத்தைபாதுகாக்க வேண்டுமே ஒழிய அவை எதுவும் பிரிவினைக்கு வழிவகுக்கக்கூடாது. வெற்றுச் சாக்கு கூட நெருப்பை அணைக்க உதவும் அதுபோல் எங்களது அனைத்து முயற்ச்சிகளும் சமாதானத்தை நோக்கியதாகவே அமைய வேண்டும்". என்று குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து, உலக மனித உரிமைகள் அமைப்பின் இலங்கைப் பிரதிநிதி வண. யோஹன் தேவானந்தா அவர்கள் சமாதானத் தீர்வின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் அதற்காக தங்கள் முன்வைத்துள்ள எட்டு அம்ச திட்டத்தைப் பற்றியும் பேசியதோடு "சமாதானம்" என்பது வடக்கில் மீண்டும் முஸ்லிம்கள் உரிமைகளோடு குடியேறும் பொழுதே வெற்றியளிக்கும்" என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அதனை அடுத்து வி. ஐ. எஸ். ஜெயபாலன் கவிதை ஒன்றை வாசித்தார். கேட்போரை புல்லரிக்கச் செய்தது. அக் கவிதை (இவ் இதழில் இடம்பெற்றுள்ளது). அடுத்து சட்டத்தரணி எம். என். ஜயூப் (முன்னைய நாள் எம். பி) அவர்களது உரை உணர்ச்சிப்பூர்வமாக அமைந்தது. அவர் வடக்கில் முஸ்லிம்கள் எங்கனம் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை தனது உரையின் மூலம் கண்முன் கொண்டு வந்தார்.

இறுதியாக செயலாளர் ஏ. எல். புரஹானுத் தினின் நன்றியுரையுடன் பொதுக்கூட்டம் முடிவடைந்தது.

இக் கூட்டத்திற்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், மனித உரிமை அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். எனினும் அகதி மக்களின் வரவு மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. அன்றைய தினம் வேலைநாளாக இருந்ததனால் பொதுமக்கள் வரமுடியாமல் போயிருக்கலாம்.

கண்காட்சியும் பொதுக் கூட்டமும் - புத்தளம்

31.10.95 செவ்வாய்க்கிழமை புத்தளம் இப்பூ பதூதா ஹோலில் காலை 10 மணிக்கு கண்காட்சி

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கொழும்பில் கண் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள காட்சிப் பொருட்களே இங்கும் அதிகமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலதிகமாக சில புதியவைகளும் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தன. பெருந் திரளான அகதி மக்கள் வந்து பார்வையிட்டனர். பாடசாலைகளிலிருந்து ஆசிரியர்களின் வழிநடத்தலுடன் மாணவர்கள் தங்களது சீருடையுடன் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்ற காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். மாணவர்களுக்காக வடக்கு முஸ்லிம்களின் அவலத்தை விளக்கும் விசேட உரையொன்று கலாநிதி எஸ்.எச்.ஹஸ்புல்லாஹ்வினால் நிகழ்த்தப்பட்டது. பல அகதி மக்கள் அவர்களது பழைய நினைவுகள் மீட்சுபட கண்ணீர் வடித்த காட்சி பரிதாபத்திற்குரியது.

புத்தளம் நகரம் எங்கும் மற்றும் பலாவி. கற்பிட்டி வீதியெங்கும் பேனர்கள் ஐந்து வருட பூர்த்தியானதை முன்னிட்டு தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. அகதி முகாம்களில் சுவரொட்டிகள் ஆங்காங்கே ஒட்டப்பட்டிருந்தன. கண்காட்சியைப் பார்ப்பதற்கும் மாலை நடைபெறும் பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்குமாக பலபகுதிகளிலிருந்தும் விசேட வாகனங்களை ஒழுங்குபடுத்தி மக்கள் சாரசாரையாக வந்த வண்ணம் இருந்தனர். இதனால் மக்கள் நெரிசலை கட்டுப்படுத்துவதற்காக வேண்டி மண்டபம் கொள்ளக்கூடிய மக்களை உள்ளெடுத்து மண்டபவாயில்கேட் மூட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது தவிர்க்கமுடியாத தொன்றாகி விட்டது.

இறுதியாக ஒருவாராக மாலை 4.30 மணிக்கு பொதுக் கூட்டம் கலாநிதி எஸ்.எச்.ஹஸ்புல்லாஹ் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. எம்.எம். முஜிப்பூர் ரஹ்மான் கிராஅத் ஒதினார். அதில் வடக்கில் உள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினையும் பிரதிநிதிப்படுத்தக் கூடிய வகையில் அகதி முகாமில் வாழும்

ஜனாப்களான எம்.ஸி.எம் ஜுனைத் ஆசிரியர், ஹாஜா மஹ்தூம் ஜீ.எஸ்.ஏ. நௌசர், மஹ்சும் ஆசிரியர் ஆகியோர் பேசினார்கள். NMRO வின் பொருளாளர் எம்.எம்.அமின் (B.A) விசேட உரை நிகழ்த்தினார். இறுதியாக கூட்டம் மஃரிபுத் தொழுகைக்கான அதானின் ஒளி பள்ளியிலிருந்து கேட்டதும் இனிதாக நிறைவேறியது. கூட்டத்தில் பெரும் திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

பத்திரிகை அனுபந்தம், விளம்பரம்

27-31-10-1995 இக்கால கட்டத்தில் சிங்களம், ஆங்கிலம், தமிழ் பத்திரிகையில் விசேட கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டது. மேலும், ரூபகார்த்த ஸ்டிக்கர்ஸ் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது.

ஜனாதிபதிக்கும் பிரபாகரனுக்கும் பகிரங்க மடல்

இதில் விசேடமாக நாட்டின் ஜனாதிபதி, சந்திரிகா பண்டார நாயக்காவிற்கும், தமிழீழ. வி.புலிகளின் தலைவர் வே.பிரபாகரனுக்கும் பகிரங்க கடிதம் அனுப்பப்பட்டது. "அதில் வடக்கு, கிழக்கில் நடைபெறுகின்ற கொடூர யுத்தத்தினால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மரணமடைந்துள்ளனர். மேலும் சொத்துக்களையும் உடைமைகளையும் இழந்திருக்கிறார்கள் இந்நாட்டின் மூவின மக்களுமே அதனை அனுபவித்து வருகின்றனர். இவ்வாறான கொடூர யுத்தம் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டு இரு சாரரும் சமாதானப் பேச்சுக்களை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும்."

இரு சாரரும் சமாதானப் பேச்சுக்களில் ஈடுபடும் பொழுது, வடபகுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகளும் தேவைகளும் ஆராயப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்வு எடுக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

புலிகளால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம்களின் விபரம் தேவை

1990ஆம் ஆண்டிலிலுந்து வடபகுதியில் புலிகளினால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளோரின் விபரங்களை NMRO சேகரித்து வருகிறது. இதுவரையில் விபரங்களை அனுப்பி வைக்காதோர் அல்லது அண்மையில் புதிய முகவரிக்கு இடம் மாறிச் சென்றோர் உடனடியாகவே முழு விபரங்களையும் அனுப்பி வைக்கும் படி வேண்டப்படுகிறார்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டிய முகவரி :

**NMRO
15 A, ROHINI ROAD
COLOMBO - 6**

வடக்கிலிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களுக்கு விசேட அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும்

ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகளுக்கான இலங்கை உயர்ஸ்தானிக வதிவிடப் பிரதிநிதியான திரு.மேயர் அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்ட மகஜர்.

1990 ஒக்டோபர் மாதம் பிற்பகுதியில் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் என்ற பயங்கரவாதக் குழுவினால் வடக்கைச் சேர்ந்த 75,000 முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக ஆயுத முனையில் வெளியேற்றப்பட்டார்கள்.

இவர்களுடைய பணம் சொத்துக்கள் எல்லாம் இந்த குழுவினால் சூறையாடப்பட்டது. நாற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக முஸ்லிம்கள் வடமாகாணத்திலே சமாதானமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். தமிழர்கள் பெரும்பான்மை சமூகமாகவும் முஸ்லிம்களும் சிங்களவர்களும் சிறுபான்மைச் சமூகங்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

இம் மூன்று சமூகங்களும் வடமாகாணத்தை தமது சொந்த இடமாகக் கருதி வந்தனர்.

முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டு இப்பொழுது ஐந்து வருடங்களாகி விட்டன. இவர்கள் தாம் இருந்த பூமிக் கேபோக விரும்புகின்றனர். ஆனால் பாதுகாப்புக் கருதி போக முடியாமல் இருக்கிறது. பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் புத்தளம், குருநாகல், அனுராதபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் தற்காலிகமான முகாம்களிலும் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் நண்பர்கள், உறவினர்கள் வீடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பல அமைப்புகளிடமிருந்து

உதவிகள் கிடைக்கின்ற பொழுதிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை பரிதாபத்திற்குரியது. அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையே நிர்மூலமாக்கப்பட்டு அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் பல அம்சங்களில் பாரிய வீழ்ச்சிக்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன.

நாட்டின் பல பகுதிகளில் பாரிய வகுப்புக் கலவரங்கள் முன்னர் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதன் நிமித்தம் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தற்காலிகமாக இடம் பெயர்ந்த பொழுதிலும் பின்னர் அவரவர் வாழ்ந்த பகுதிகளுக்கு மீண்டும் சென்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் வடக்கு முஸ்லிம்கள் தங்களது தாயக மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு ஐந்து வருடங்கள் ஆகியும் தமது சொந்த இருப்பிடங்களுக்கு செல்ல முடியாமல் இருக்கின்றனர்.

இந் நிலையில் வடமாகாண முஸ்லிம்களுக்கு ஐ.நா. வினால் ஒரு விசேட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டு அதனடிப்படையில் பரிபாளைமும், உதவியும் வழங்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டது மாத்திரமன்றி அவர்களது தார்மீக உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு நாட்டிற்குள் தங்களது பூர்வீக இருப்பிட உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்களின் பரிதாப நிலை ஐ.நா. விற்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். எனவே பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் மனித உரிமைகள் சம்பந்தமான விடையங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம்.

இந்த முஸ்லிம்கள் ஏன் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள்? அதற்கான காரணங்கள் என்ன? என்பவை சம்பந்தமாக உத்தியோகப் பூர்வ விசாரணைகள் எதுவும் இதுவரை நடாத்தப்படவில்லை.

தமது உரிமைகளுக்காக போராடி வருவதாக கூறும் ஒரு இயக்கத்தினால், தம்முடன் ஐக்கியமாக அமைதியாக வாழ்ந்து வந்த முஸ்லிம் சிறுபான்மைச் சமூகம் ஆயுத முனையில் வெளியேற்றப்பட்டமை ஜீரணிக்க முடியாத ஒரு செயலாகும்.

சர்வதேச செய்தி ஸ்தாபனங்கள் மனித உரிமைகளுக்காகவே இக் குழு போராடி வருவதாக பிரஸ்தாபித்து வருகின்றன. ஆனால் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட அடக்கு முறைகளுக்கும் மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டமைக்கும் எதுவித பிரச்சார முக்கியத்

துவத்தையும் அவை கொடுக்கவில்லை.

அத்தோடு இவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் மீண்டும் தமது தாயகங்களுக்கு திரும்புவதற்கான பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் கூட வலியுறுத்தப்படவில்லை.

ஆகவே வெளியேற்றப்பட்ட வடமாகாண முஸ்லிம்களின் உரிமைகளை கூடிய விரைவில் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று நாம் வலியுறுத்துகின்றோம்.

மனித உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுத்துவரும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் அதன் தொண்டர் ஸ்தாபனங்களும் வடக்கு முஸ்லிம்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒட்டுமொத்தமான உரிமை மீறல்களையும் அடாவடித்தனங்களையும் ஐ.நா.வின் மனித உரிமைகள் சாசனத்தின் அடிப்படையில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

UNHCR அலுவலகத்திற்கு முன்னால் 27.10.95 அன்று இடம் பெற்ற ஆர்ப்பாட்டிப் போராட்டத்தில் தலைவர் கலாநிதி S.H.ஹஸ்புல்லாஹ்வுடன் தொண்டர்கள் சிலர்

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அழுவதே விதியென்றால்

(வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டு ஐந்தாண்டு முடிவடைந்ததையிட்டு (30.10.95) கொழும்பு நூலக கேட்போர் கூடத்தில் இடம் பெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் வஹுசுஜெயபாலன் என்பவரால் வாசிக்கப்பட்ட கவிதை.

என் தாய் மண்ணின் புதல்வர் புதல்வியே
தலைபணிந்தேன் சகோதரரே.....

1.
அண்ணர்கள் நாங்கள் கொடுமை இழைத்தோம்.
உங்கள் மண்ணைப் பறித்தோம்.
மாபாதக்கரளாய் தொப்புழ் கொடி அறுத்து
அன்னை மண் வயிற்றிருந்தும்மை எடுத்தெறிந்தோம்.
அதன் பின்னும் ஐந்து வருடங்கள்
வடக்கில்
கொழும்பில்
உலகத்து நாடுகளில்
"நானென்ன தம்பிக்கு காவலா" எனக் கேட்கும்
ஆதாமின் காயினைப் போல்
அருளற்றுப் பேசி வந்தோம்.
இதன் பின்னும் கூட நீங்கள் எம்மை வெறுக்க வில்லை
எதிரிநிலை எடுக்கவில்லை
இன்னமும் எம்மை அண்ணா என நினைக்கின்றீர்.

.. .. .

என்ன கொடுமை இழைத்தோம் தமிழர்களே
என்ன கொடுமை நாங்கள் இழைத்து விட்டோம்.
என்னுடைய வாழ் நாளில்
வடபுலத்து முஸ்லிம் மனிதர்களே உம்போல இன்னுமோர்
மகத்தான இனத்தவரைக் கண்டதில்லை
இதுபோல மாண்புடைய உறவுகளை அறிந்ததில்லை
இத்தனைக்குப் பின்னும் ஈழத்தின் குயிலான
என்னை அழைத்து ஒரு பாடல் பாடென்றீர்
எதைப்பாடத் தோழர்களே எவன் பாட தோழியே
என் கண்ணீரை என் வெட்கத்தை
என் இனத்தின் வரலாற்றுத் தலைகுனிவை
கையாலாகாத
என்போன்ற தமிழ்க்கலைஞர்களின் பேடி மையை
எதைப்பாட தோழர்களே எவன்பாட தோழியே
தவறிழைத்தோம் திருந்துவோம் என்றலக எதிர்ப்பின் முன்
தலைவர்களே வந்து தலைசாய்த்துச் சொன்னபின்பும்
இன்னும் சில கலைஞர்
இன்னும் சில அறிஞர்
ஏதேதோ நியாயங்கள்
எடுத்துரைக்கும் கயமைதனை
எதைப்பாட தோழர்களே எவன்பாட தோழியே.

.. .. .

2.
இந்துக்கடலாடி எழுந்து வரும் இனவாடை
நீர் சிந்துகின்ற கூந்தல் தவட்டும் வட கரைகளிலே நீங்கள்
நொந்து வடித்த தள்ளீர்
இதுவரைக்கும் காயவில்லை.
அன்றே அகலிகை கல்லான எங்களது மண்ணுக்கு மீண்டும்
நீங்கள் வந்து
மிதிக்கும் வரை விடிவில்லை.

உங்களிடம் பறித்தெடுத்த நெஞ்சக் கனவுகளை
நினைவுப் புதையல்கள்
உங்களது பிள்ளைகளின் எதிர்கால வரலாற்றை
மண்ணின் மேல் உங்களது மதலைத் தமிழ்
என் மறைந்த தென்று அறியாத அங்கலாய்ப்பில்
உங்களது முன்னோரின்
எலும்புச் செல்வங்கள் உறங்குகிற
ஈமப் புதைகுழிகளை
அவர்கள் உதிரத்தில் செழித்த பழத் தோட்டங்களை
அந்த தோட்டங்கள் மத்தியிலே
வாழையடி வாழையென உங்கள் தலைமுறைகள்
"அல்லாஹ் அக்பர்" என ஆர்ப்பரித்த பள்ளி வாசல்களை
எல்லாம் முன் வைத்து
உங்கள் காலடியைத் தொட்டு
மன்னிப்பீர்-என்றுவாய் விட்டவறாமல்
என்னினத்தின் கை விலங்கு
ஒரு போதும் ஒடிவதில்லை.

.. .. .

3.
பாதகத்துக்கு
வருடங்கள் ஐந்தாச்சு
தவறு, வருத்தம், திருத்துவோம் என்றபடி
தலைவர்கள் வாக்களித்து
வருடம் இரண்டாச்சு
என்ன தமிழர்களே எல்லோரும் நித்திரையா....

.. .. .

எல்லாம் அபகரித்து
நட்பில்லாச் சூரியனின் கீழே
உப்புக்களர் வழியே
ஒடென்று விரட்டி விட்ட
குற்றமெதுவும் அறியா இக்
குணக் குன்று மானிடங்கள்
ஐந்து வருடங்கள்
கண்ணீரும் சோறும் கலந்தே புசிக்கின்றார்....
இன்னும் தமிழர் எல்லோரும் நித்திரையா இதுதானும்
தலைவர்களின் வாக்குறுதி முத்திரையா

.. .. .

ஆறாம் வருடமும் இவர்கள்
அழுவதே விதியென்றால்
அழியட்டும் இந்நாடு
அழியட்டும் எனது இனம்
அழியட்டும் என் கவிதை
அழியட்டும் எனது தமிழ்

.. .. .

காயின் ஆதாமின் மகன் தனது தம்பியை
ரகசியமாக கொலை செய்தவன்.

வஹுசு. ஜெயபாலன்.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் பற்றிய சுய மதிப்பீடு

கலாநிதி எஸ்.எச்.ஹஸ்புல்லாஹ்

வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு, வடக்கு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டு ஐந்து ஆண்டு நிறைவுக்காகப் புத்தளத்தில் (31 - 10 - 95) நடத்தப்பட்ட பொதுக் கூட்டத்தில் கலாநிதி எஸ்.எச். ஹஸ்புல்லாஹ் வினா உரை.

பிஸ்மில்லாஹ் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.
மதிப்பிற்குரிய பெற்றோர்களே! சகோதரர்களே! சகோதரிகளே!.

வடமாகாணத்தில் முஸ்லிம்கள்

ஒரு சமுதாயம் தன்னைப்பற்றி சுய மதிப்பீடு செய்துகொள்வது அச்சமுதாயத்தின் எதிர்கால நன்னோக்கில் அவசியமானதாகும். வடமாகாண முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகளாகி விட்டன. எதிர் காலம் எவ்வாறு இருக்கப் போகின்றது என்ற தெளிவற்ற நிலைமையில் இம்மக்கள் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்நிலையில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இச்சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை இச்சமுதாயம் சுய மதிப்பீடு செய்வதும், இந்த சுயமதிப்பீட்டிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்ற பாடத்தை இச்சமுதாயத்தில் எதிர்காலத் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதும் இச்சமுதாயத்தின் பொறுப்பாகும்.

உண்மையில் இச்சமுதாயத்தின் கடந்த ஐந்து வருடகால அனுபவம் மிகவும் பாரதூரமான பாதிப்புக்களைத்தந்த காலமாக இருக்கின்ற மையால் அப்பாதிப்பின் தாற்பரியத்தை மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்தறிய வேண்டியது அவசியமாகும். அந்த அடிப்படையில் பின்வரும் வினாக்களை இச்சமுதாயம் மீட்டிக்கொள்வது பொருத்தமானதாகும். வடக்கு முஸ்லிம்கள் என்பவர்கள் யார்? இந்த மக்களுக்கு இன்றைய அகதி நிலை ஏற்படவும் அது இவ்வளவு காலம் நீடிக்கவும் காரணம் என்ன? இந்த

துரதிஸ்டவசமான ஒரு வரலாற்று அனுபவம் இம்மக்களின் பிழையான கடந்தகால நிலைப் பாட்டினால் ஏற்பட்டதா? அல்லது அது உள்ளூர், தேசிய, சர்வதேச சக்திகளின் பிழையான வழிநடத்தலால் உருவானதா? என்ற வினாக்களுக்கு நாம் விடைகான வேண்டும்.

வடக்கு முஸ்லிம்களின் வாழ்வும், வரலாறும் உலகம் அறிந்த ஒன்று. கி.பி 7ம் நூற்றாண்டிலிருந்து இம்மக்கள் அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு வரலாற்று ஆதாரங்கள் தெட்டத்தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இஸ்லாமிய சமய அடிப்படையிலான தனித்துவம் கொண்ட மக்களாக இம்மக்கள் வடக்கில் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதும் உண்மை. இம்மக்களுக்கு உரிமையாக இருந்த சொத்துக்கள் பாரம்பரியமாக வந்தவைகளாகவும், நியாயமாக உழைத்தவைகளாகவும் இருந்தன.

இம்மக்களின் வரலாற்றுக் கலாச்சாரப் பொருளாதாரப் பாரம்பரியம், வடமாகாணத்தின் பாரம்பரியக் குடிகள் என்ற உரிமையை அளிக்கின்றது. இம்மக்கள் மாற்றார் வீட்டுப் புதல்வர்கள் அல்ல. வடக்கு மண்ணிலேயே பிறந்து, வளர்ந்து பரம்பரை கண்டவர்கள். வடக்கு மண்ணின் அருமையை நியாயமாக, சரியாக, தூய்மையாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அதனால்தான் ஒரு இன ஜக்கியப் புரிந்துணர்வு வாழ்க்கையை இம்மக்கள் தமிழ்ப் பெரும்பான்மை மக்களோடு காலாகாலமாக வைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. உண்மையில் வடக்கில் தமிழ் முஸ்லிம் உறவின் அடிப்படையின் ஆழம் இன்னும் ஆராயப்பட வேண்டிய வையாகும். ஏனென்றால் ஒரு பல்லினச் சூழலில் அச்சமுகக் கூட்டுறவிற்கு, இன ஜக்கியத்திற்கு, புரிந்துணர்விற்குப் பொருத்தமான பங்களிப்பை வடக்கு முஸ்லிம் சமுதாயம் மிக நிதானமாக கடந்த காலத்தில் அளித்திருக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

பலவந்த வெளியேற்றம்

வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் ஏன் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள்? வடக்கில் முஸ்லிம்களின் வாழ்வுரிமை உட்பட ஏனைய எல்லா உரிமைகளும் ஏன் பறிக்கப்பட்டன? இந்த வினாக்களுக்கு நியாயமான விடையை வெளியேற்றியவர்கள் இதுவரையில் கூறவில்லை. வெளியேற்றப்பட்ட அகதிகள் இதற்கான காரணத்தை உலகறியக் கூறவும் இல்லை. மற்றவர்களால் நடுநிலையில் நின்று நியாயம் அறிந்து இப்பலவந்த வெளியேற்றத்திற்கான பரிகாரம் தேடவும் முயற்சிக்கப் படவில்லை.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இரண்டு வினாக்களை வெளியேற்றப்பட்ட சமூகம் தமது சுய மதிப்பீட்டிற்காக எழுப்ப முடியும்.

1. முதலாவது இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையில் தமிழ் பக்கமோ, சிங்களவர் பக்கமோ சாராமல் நடுநிலையில் இருந்தது வடக்கு முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை சரியா? அத்துடன் தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்கள் என்பதால் தமிழ் மக்களின் தமிழ்த் தாயக இலட்சியத்தோடு தம்மை இணைத்திருக்க வேண்டுமா? என்பதாகும். இந்த வினாக்களுக்கு சாதகமான பதில் கொடுக்க இச்சமுதாயம் நடந்து கொண்டிருந்தால் இச்சமுதாயத்தின் வரலாற்று, சமய, இன, கலாச்சாரப் பாரம்பரிய தனித்துவம் என்ற அம்சம் பொருள்பற்றதாகின்றது. இத்தனித்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததால் இனப் பிரச்சினையில் நடுநிலைமை வகிப்பதை விட வேறு எந்த மாற்று வழியும் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு இல்லாதிருந்தது. ஒரு சமுதாயம் தனித்துவமாக இருக்கக் கூடாது, இருக்க நினைக்கக் கூடாது. இருக்க முயற்சிக்கக் கூடாது என்று கூறுவது மனிதாபிமானத்திற்கும் அடிப்படை மனித உரிமைக்கும் முரணானதாகும். அந்த அடிப்படையில் தமிழ் சிங்கள இனப் பிரச்சினையில் முஸ்லிம்களின் நடுநிலைமையை பொருத்தமுடையது, நியாயமானது எனக் கூறலாம்.
2. இரண்டாவது L.T.T.E.யினது பலவந்த வெளியேற்றத்தை இச்சமூகம் எதிர்த்திருந்திருக்கக் கூடாதா? என்ற வினாவிற்கும் நாம் விடை காண வேண்டும். அந்த

அடிப்படையில் வடக்கு முஸ்லிம்களைப் போன்ற பிரதேசம் முழுவதும் பரவலாக வாழ்ந்த சிறுபான்மை இனம் பலம் வாய்ந்த ஆயுதக் குழுவின் முன்னால் தமது வெளியேற்றத்தை தடுத்து நிறுத்தி இருக்க முடியாது. ஆகவே வெளியேற்ற உத்தரவை நூறு வீதம் கடைப்பிடிப்பதை விட வேறு மாற்று வழியும், அப்போது இந்த சமுதாயத்திற்கு இருந்திருக்கவில்லை. பின் ஆயுதக்கூட்டளைக்கு அடிபணிந்து வெளியேறுவதன் மூலம் தமது உயிர்களுக்கும், மானத்தையும் பாதுகாத்துக் கொண்டோம் என்று வெளியேற்றப்பட்ட மக்கள் பெருமூச்சு விடுவதை நாம் தெளிவாக உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆனால் பலவீனமான ஒரு சமுதாயம் வெளியேறும்படி பலவந்தப்படுத்தப்பட்ட போது தேசிய, சர்வதேசிய சமூகம், கைகட்டி வாய் பொத்தி இருந்தது. ஏன்? என்று வடக்கு முஸ்லிம்கள் கேட்க விரும்புகின்றார்கள்.

முதலில், உடன்பிறந்த சகோதரர்களுக்குச் சமமாக மதித்த தமிழ் சகோதர, சகோதரிகளே! நாம் உடுத்த உடையோடு, வெறும் கையோடு வெளியேற்றப்படுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தீர்களே. அந்த வெளியேற்றத்திற்கெதிராக, வெளியேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்த ஏன் முயற்சிக்க வில்லை? தமிழ் அறிஞர்களே! தமிழ் மக்கள் இனப் புறக்கணிப்பிற்கு உட்பட்டபோது, இனப்படுகொலைக்கு உட்பட்ட போது உலகலாவ குரல் எழுப்பினீர்களே, முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட போது ஏன் பேசாதிருந்தீர்கள்? தமிழ்ப் பெரும்பான்மையினர் முஸ்லிம் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக எடுத்த முயற்சி தமிழ் இலட்சியத்திற்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் என்பதாலா? என்று கேட்க விரும்புகின்றோம்.

தேசிய சமூகத்தினரே! இந்த நாட்டில் ஒரு அரசாங்கம் இருந்தும், தேசிய இராணுவம் இருந்தும் பலவந்த வெளியேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய ராஜகந்திரமும், சர்வதேச செல்வாக்கும் இருந்தும் அநாதரவான ஒரு சிறுபான்மையினர் வடக்கிலிருந்து கூட்டு மொத்தமாக துடைத்தெறியப்பட்டபோது வாழாதிருந்தீர்களே ஏன்? இந்நிகழ்ச்சி பெரும்பான்மை சிங்களவர்களுக்கு நிகழ்ந்திருந்தால், இதனை சர்வதேசமட்டத்திற்கு கொண்டி சென்றிருப்பீர்களே? இல்லையா?

சர்வதேச சமூகத்தினரே! உங்களின் சர்வதேச அமைப்புகளின் கூறுகளான ICRC, UNHCR

ஒன்று மட்டுமே! வெற்றி பெறுவோம்!!

போன்ற அமைப்புக்கள் வடக்கில் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்படுவதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தும் கூட, சர்வதேச செல்வாக்கின் மூலமாக ஏன் அதனைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சிக்கவில்லை?

மனித உரிமைக்குக் குரல் கொடுக்கும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினரே! வடக்கு முஸ்லிம்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டது, பொஸ்னியா விலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதற்கும், தென்சிழக்காசியாவிலிருந்து சீனர் வெளியேற்றப்பட்டதற்கும் சமமானது அல்லவா? சீனர் சர்வதேச மனித உரிமைப் பிரகடனம் அம்மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்ததைப் போல் வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு பாதுகாப்புத்தர ஏன்மறுத்தது? இந்த பலவந்த வெளியேற்றத்தின் முக்கியத்துவம் மறுக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன? பலவந்த வெளியேற்றத் திற்குட்பட்ட இம்மக்கள் இன்னும் வடக்கிற்குத்திரும்பமீளமுடியாத நிலையில் காணப்படுகின்றார்களே! இம்மக்களின் நிலையில் மாற்றம் ஏட்பட நீங்கள் இதுவரை செய்ததென்ன?

வடக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றிய தேசிய, சர்வதேச கண்ணோக்கானது இதுவரை இம்மக்களின் விடிவுக்காக இருக்கவில்லை என்பது புலனாகின்றது. அதற்கு யார் காரணம்? என்ற அம்சத்தையும் நாம் சீர்தாக்கி பார்க்கத்தான் வேண்டும்.

அகதி வாழ்க்கை

அதே நேரத்தில் கடந்த ஐந்து வருடகால அகதிவாழ்க்கையின் பிரதிபலன்களை நாம் மதிப்பிட்டாக வேண்டும். வெளியேற்றப்பட்டு, வெறுங்கையோடு வந்த நாம் ஓலைக் குடிசைகளில் சமைப்பதற்கும், உறங்குவதற்கும் தேவையான சில உடமைகளோடு இன்று வாழ்கின்றோம். ஒரு கண்ணோட்டத்தில் இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட அபயத்தை சாதகமாக நாம் நோக்கலாம். அதேநேரத்தில் ஐந்து வருடத்திற்கு முந்திய எமது நிலையோடு இன்றைய ஆரோக்கியத்தை, போசாக்கை, உளவியல் ஸ்திரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது ஒரு பாரதூரமான சமூக ஆரோக்கிய வீழ்ச்சியை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இந்த அடிப்படையில் அகதி முஸ்லிம்களின் கல்வியை எடுத்துக் கொள்வோம். ஐந்து வருடத்திற்கு முன்னர் இருந்த நிலையோடு இன்றைய பாடசாலை செல்கின்ற ஆண், பெண்களின் விகிதாசாரத்தை, உயர் கல்வி கற்பவர்களின் விகிதாசாரத்தை, பல்கலைக்கழகம்

செல்பவர்களின் விகிதாசாரத்தை ஒப்பிடும் போது படிப்படியான வீழ்ச்சியை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. புள்ளிவிபர ரீதியான எண்ணிக்கைகள் இச்சமுதாயத்தின் இளம் சிறார்களின் கல்வி எதிர்கால நோக்கில் மிகப் பயங்கரமான ஒரு நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது என்பது உண்மையாகும்.

இது போலவே இச்சமுதாயத்தின் ஒழுக்கம் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிலும் பாரதூரமான தாக்கம் காணப்படுகின்றது. அவற்றை இங்கு விபரித்து கூற வேண்டிய அவசியமில்லை.

மொத்தத்தில் முகாம் கலாச்சாரம், ஒரு நல்ல நிலையில் வாழ்ந்து வந்த சமுதாயத்தின், சமுதாயப் பண்புகளை அழித்தொழித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. வடக்கு முஸ்லிம்களை நாளைய நிலையைப் பற்றிய சிந்தனையற்றவர்களாக்கி இன்றைய நிவாரணத்திற்காக இரந்து நிற்கின்ற ஒரு சமுதாயமாக மாற்றிக் கொண்டு வருகின்றது. எதிர்கால சவால்களை எதிர் கொள்வதற்குத் திராணியற்ற சமுதாயமாக இச்சமுதாயத்தை மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இதற்கு என்ன காரணம்.

கடந்த ஐந்து வருடங்களில் இந்நிலை இம்மக்களுக்கு உருவாகக் காரணம் என்ன? இதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று பலவந்த வெளியேற்ற காலத்திலிருந்து இன்றைவரை, இம்மக்களின் பலவந்த வெளியேற்றத்தின் அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பது பற்றியும், இவ்வெளியேற்றத்தின் தாக்கம் எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கப் போகின்றது என்ற அம்சத்தில் விளக்கமின்மையும், தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் காணப்பட்டமை முக்கிய காரணமாகும். இம்மக்கள் தற்காலிக இடம் பெயர்வுக்கு உட்பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் தற்காலிக நிவாரண உதவி தேசிய, சர்வதேசிய சமூகத்தினால் செய்யப்பட்டன. தற்காலிகமாக தற்காலிக நோக்கத்தில் வழங்கப்பட்ட வாழ்விடம் ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகள் அம்மக்களுக்கு தற்காலிகமாக இதுவரை ஐந்து வருடங்களை ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக் கண்ணோக்கில் மிக நீண்ட காலத்தை எடுத்து விட்டது.

இம்மக்களின் பலவந்தமான வெளியேற்றம் தமிழ்த் தீவிரவாதிகளின், தமிழ்த்தாயகக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதுவும், தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளுக்கு

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அரசியல் ரீதியான தீர்வு ஒன்று ஏற்படும்வரை ஆயுத ரீதியான தமிழ்த் தீவிரவாதம் நீடித்திருக்கும் என்பதுவும், அதுவரையில் ஆயுதக் குழுவினரால் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு, வடக்கிற்கு மீள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதும் சரியாக உணரப்பட்டிருந்தால் இதற்குப் பொருத்தமான நிவாரண புனர்வாழ்வுத் திட்டம் இம்மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவ்வாறான திட்டம் ஒன்று நிச்சயமாக இன்று நடைமுறையில் இருக்கின்ற நிவாரண, புனர்வாழ்வுத் திட்டத்தை விட சிறப்பாக, சீரியதாகக் காணப்பட்டிருக்கும். நீண்டகால நோக்கில் நிவாரண புனர்வாழ்வுத் திட்டங்கள் முன்வைக்கப் பட்டிருந்தால் நிச்சயமாகப் படிப்படியான சமுதாய முன்னேற்றத்தை இச்சமூகத்தின் கல்வியில், ஆரோக்கியத்தில், ஏனைய அம்சங்களில், கடந்த ஐந்து வருட காலத்தில் கட்டி எழுப்பியிருக்க முடியும். அதேநேரத்தில் அரசியல் ரீதியான தீர்வுகளுக்கான முயற்சிகளும் மேற் கொள்ளப் பட்டிருக்கும்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் தேசிய அரசாங்க, சர்வதேச சமூகம் குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட வடக்கு மக்களை "உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த வர்களாக" வரைவிலக்கணப்படுத்தியது தவறானதாகும்.

இரண்டாவதாக, முஸ்லிம்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற அரசியல் சக்திகள் வடக்கு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்திற்கும் அதன் வெளிப்பாடான நீடித்திருக்கும் அகதி நிலைமைக்கும் சரியாக பொருத்தமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கத் தவறிவிட்டன. சிங்கள-தமிழ் முஸ்லிம் இனப் பிரச்சினையில் அதிகாரப் பகிர்வோடு தொடர்புடைய அம்சங்களுக்கு முஸ்லிம் காங்கிரஸ் போன்ற கட்சிகள் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததே தவிர வடக்கு முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்துடன் கூடிய நடைமுறைப் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முயற்சிக்க வில்லை. அதிகாரப் பிரச்சினைக்கு கொடுக்கப்படக் கூடிய முக்கியத்துவம் இக்கட்சியின் நீண்டகால அரசியல் நோக்கத்திற்கு குறிப்பாக தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முஸ்லிம்களுக்கான அதிகாரப் பகிர்விற்கான முக்கியத்துவத்தை தேசிய மட்டத்தில் குறைத்துவிடும் என்றும் இக்கட்சி கருதியது.

ஆனால் வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு நடந்த பலவந்த வெளியேற்றம் போன்ற ஒன்று இலங்கையின் எந்தப்பிரதேச முஸ்லிம்களுக்கும் நடக்கக்கூடியது என்பதன் நிதர்சன உண்மையை

இலங்கை முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் அறிந்திருக்க வில்லை. இந்நாடு முழுவதும் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக வாழ்கின்றார்கள். ஆட்சி ரீதியாக, ஆயுத ரீதியாக முஸ்லிம்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை இந்நாட்டில் ஏற்படவுமில்லை. ஆகவே இன ஐக்கியம், புரிந்துணர்வு ஆகிய அம்சங்கள் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கையின் அடிப்படையானதாகும். இக்கண்ணோட்டத்தில் ஒரு பிரதேச முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றம் ஏனைய, எல்லாப் பிரதேச முஸ்லிம்களாலும், மிகக் கடுமையாகக் கண்டிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றத்திற்கு முன்னரே, வெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வெளியேற்றப்பட்ட பிறகாவது மீள வடக்கில் குடியேற்றத்திற்கு முயற்சிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் அரசியல் சாணக்கியமற்ற தன்மையையும் சுய நல அரசியல் வெளிப்பாட்டையும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றத்தை தமது அரசியல் இலாபத்திற்காகப் பயன்படுத்திய முறையிலிருந்து அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மூன்றாவதாக, அல்குர்ஆன் கூறுவதுபோல் "ஒரு சமூகம் தனது நிலையிலிருந்து மீட்சி பெறுவதற்குத் தாமத முயற்சிக்காதவரை அல்லாஹ் உதவுவதில்லை" என்ற கண்ணோட்டத்தில் வடக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் தமது பிரச்சினைக்கு, தமது விடிவிற்கு, தமது எதிர்காலத்திற்கு என்ன செய்தார்கள் என்பதையும் நாம் நமக்குள் கேட்டேயாக வேண்டும். கடந்த காலங்களில் தற்காலிக நிவாரணத்தை முழுமையாக நம்பி இருந்தோம். குறுங்கால வசதிகளை எதிர்பார்த்தோம். கட்சிக்காக, நிவாரண அமைப்புகளாக தனிப்பட்டவர்களாகப் பிளவுபட்டோம். இதன் மூலம் பிறர் எங்களின் தலைவையினைத் தீர்மானிப்பதற்கு நாங்கள் அனுமதித்தோம். கடந்த ஐந்து வருடகால எமது தவறுகளின் வெளிப்பாடுதான் இன்றைய எமது இழிநிலையாகும். நாளை என்ன எங்களுக்கு நடக்கும் என்ற தெளிவற்றவர்களுக்காக இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். எதிர்காலத்தில் எது எங்களுக்குப் பொருத்தமானது என்பதைக் கூறுவதற்குத் திராணியற்றவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

எதிர்காலம்

கடந்த காலம் எமக்குப்படிப்பினை ஒன்றைத் தருவதாக நாங்கள் கொண்டால், அந்த

ஒன்று மட்டுமே! வெற்றி பெறுவோம்!!

படிப்பினையிலிருந்து நாம் படிக்கின்ற பாடமானது எமது நிலையை நாம் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதும், அதற்கான பரிசாரம் காண்பதுமாகும்.

எமது இன்றைய நிலை என்ன? அகதி களாக ஐந்து வருட காலத்தைக் கடத்தி விட்ட நிலை. அகதியாக வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் அகதி நிலைமையில் 'மீன் குடியேற்றம்' என்ற அழகான வார்த்தைக்குள் புகப்போகின்ற கால கட்டம். தேசிய மட்டத்தில் இனப்பிரச்சினைக் குட்பட்ட சிங்கள-தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு தீர்வுத்திட்டத்திற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற போது பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்ட வடக்கு முஸ்லிம்கள் பற்றியோ, வடக்கில் அவர்களின் மீன் குடியேற்றம் பற்றியோ, பாதுகாப்பு பற்றியோ கிஞ்சித்தேனும் சிந்திக்கப்படாத காலகட்டமாகும்.

இவ்வம்சம் கொண்ட இக்கால கட்டத்தில் ஒரு சுய சிந்தனை கொண்ட ஒரு சமுதாயம் எதனைக் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும்? எவ்வாறு கருத்தில் எடுக்க வேண்டும்? என்பவைகள் முக்கியமானவையாகும்.

மீன் குடியேற்றமொன்று தவிர்க்கப்பட முடியாததென்றால், அது எவ்வாறான ஒரு மீன் குடியேற்றமாக இருக்க வேண்டும்? அது என்னென்ன பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்? அது எந்த வகையில் வடக்கில் முஸ்லிம்கள் மீண்டும் குடியேறுகின்ற இறுதி இலட்சியத்திற்குத் தடையாக இருக்காது என்பதை அகதி மக்கள் கூறியாக வேண்டும். மீன்குடியேற்ற முயற்சியுடன் தொடர்புடையவர்களுக்கு இவ்வகதி மக்களின் அபிலாசையில் தேசிய, சர்வதேச கூட்டு முயற்சியான இந்த மீன் குடியேற்றத்தின் காரணகர்த்தாக்கள் கவனம் செலுத்தியேதான் ஆகவேண்டும். இனியும் நாங்கள் பிறரின் பக்கைக் காய்களாக மாறிவிடக்கூடாது. அது நியாயமும் இல்லை, தர்மமும் இல்லை.

தேசிய, சர்வதேசிய சமூகம் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்தமான வெளியேற்றத்தையும், அதனைத் தொடர்ந்த அகதி நிலையையும் நிச்சயம் பரிசீலனைக்குட்படுத்த வேண்டும். இந்த உலகின் மனித உரிமை மீறலின் மகுடமாகக் காணப்படும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் மனித உரிமை மீறல் ஒதுக்கப்படக்கூடாது.

இதுபோன்றே முஸ்லிம்களின் வடக்கிலான மீன் குடியேற்றமும், அரசியல் உரிமைகளுமாகும். இந்த நாட்டின் இனப்பிரச்சினை வரலாற்றில்-

"வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை" ஒரு தனித்துவமான ஒன்றாகும். சமாதான சூழ்நிலையில் ஒரு தனித்துவமான இனம் கூட்டு மொத்தமாக வாழ்வுரிமையும், ஏனைய உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டு ஆயுத முனையில் வெளியேற்றப்பட்டதற்கு சமமான ஒரு நிகழ்ச்சி இலங்கையின் மிக அண்மைக்கால வரலாற்றில் இருந்திருக்கவில்லை. ஆகவே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை தனித்துவமாக நோக்கப்பட வேண்டும். இம்மக்களின் பலவந்த வெளியேற்றப்பிரச்சினை முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை என்ற பொதுக்கூடைக்குள் போடப்படக்கூடாது. அதன்மூலம் இம்மக்களின் பிரச்சினைக்கான முக்கியத்துவம் குறைக்கப்பட முயற்சிக்கப்படவும் கூடாது. அது நியாயமும் இல்லை.

அவ்வாறாயின் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை தனித்துவமாக நோக்கப்பட்டு அதற்கான பரிசாரம் பேச்சுவார்த்தை மூலமாகவும், யாப்பு ரீதியாகவும் காணப்பட வேண்டும். அதனைக் கேட்பதற்கான உரிமை வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு இருக்கின்றது. அதனை செலி சாய்த்துப் பரிசீலிப்பதற்கான கடமை ஏனைய முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும், சிங்களவர்களுக்கும் இருக்கின்றது. இனப்பிரச்சினையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களும், தேசிய, சர்வதேசிய சமூகத்தினரும் வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வை கொடுக்க வேண்டியது அவசியமானதாகும். அவ்வாறான முயற்சி மனிதாபிமானத்திற்கு உட்பட்டதாகும்.

எமது உரிமைக்காக, நாம் எழுப்புகின்ற குரல் எமது நாளாந்த நிவாரணத்தைப் பாதித்துவிடும் என்று அகதி மக்கள் நினைக்கக் கூடாது. குறுங்காலத்தில் மட்டுமல்ல நீண்ட காலத்திலும் இச்சமுதாயத்தின் நலனுக்காகச் செய்யப்படும் முயற்சிகளே அவையாகும்.

வடக்கு முஸ்லிம்கள் ஊர்ரீதியாக, முகாம் ரீதியாக, நிவாரண அமைப்பு ரீதியாக, கட்சி ரீதியாக பிளவுபட்டு இந்த இலட்சியத்தை அடைய முடியாது. பொது இலட்சியத்திற்காக நாம் ஒன்றுபட வேண்டும். தெளிவான எதிர்காலச் சிந்தனையோடு ஒன்றுபட்ட குரலில் எமது கருத்துக்களை முன்வைத்தால் ஒரு தாக்கமுடைய சக்தியாக பிரதிபலிப்புக்களைத் தரும் முயற்சியாக அமையும்.

அவ்வொற்றுமைக்காக, ஒற்றுமையின் வெற்றிக்காக எமது சமுதாய, எதிர்கால நலனுக்காக இந்நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும், சமாதானத்திற்கும், இனஐக்கியத்திற்கும், சுபீட்சத்திற்கும் நாம் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!

தரை மட்டமாகிய தாராபுர ஜும்ஆப்

பள்ளி வாசல்

கலை நெஞ்சன் A. ஹாஜா அலாவுத்தீன் (ஆசிரியர்) தாராபுரம்

வடபுலத்து வளநகரம் மன்னார் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஓர் எழில் மிகு கிராமமே தாராபுரம் எனும் செழிப்பூர். இங்கு எங்கிருந்தோர் தரிசித்தாலும் தண்ணீரைக் கண்டு தங்கி விடுவர் என்று எம்மவர் செல்லமாய்ச் சொல்வதுமுண்டு. "வற்றா நீறும் தாராபுரம் உள்ளோர் அள்ளி வழங்கும் தரும புரம்" என்று கவிபாடிய நினைவும் உள்ளது. நீர் வளமும், நிலவளமும், கலைவளமும் நிறையப் பெற்ற இவ்வூரில் தெங்கும், மரமுந்திரிகையும் செழிப்பாய் வளரும் பயிராகும். ஊரின் ஆரம்பத்தில் நல்வரவு என்ற வரவேற்புக் கல், அதனையடுத்து அழகிய நீராடும் குளம்; அருகே கிராமோதய சபை; எதிரே மன்/அல்-மினா. ம.வித்தியாலயம்; பக்கத்தில் மாபெரும் வாசிக சாலை; அடுத்து ப.நோ.கூ. சங்கக் கிளை; அதனையடுத்து உபதபால் கந்தோர்; எதிரே அனுதினமும் இறைதொழுகும் ஹுசைனியா ஜும்ஆ பள்ளி இப்படியொரு ஒழுங்கமைப்பில் ஒரே பார்வையில் அனைத்து கிராமிய வசதிகள் அமையப் பெற்ற ஊர் அம்மாவட்டத்தில் வேறு எங்குமில்லை என்றே கூற முடியும். அதுவே தனிச்சிறப்பு.

அந்த ஜும்ஆப் பள்ளியில்தான் ஜுமைராத் நடைபெற்று வந்தது. சகல வசதிகளையும் கொண்டமைந்தமையினால் மகுராவின் நிழுத்தம் ஒவ்வொரு வெள்ளி இரவிலும் ஜுமைராத்நி நிகழ்ச்சிகளுக்காக மாவட்ட முஸ்லிம்கள் ஒன்று கூடினர் என்பது யாராரும் அறிந்ததே! அந்த புனிதமான பள்ளிவாசல்... இன்று இடிந்து...உடைந்து அழிந்து தரைமட்டமான செய்தி எம்மில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? அது ஏன்? எப்படி? எவர்களால்...நிகழ்ந்தது? என்பதை எவராவது விளக்கம் கூறினார்களா? எந்தப் பத்திரிகை நிருபர்களாவது செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்

களா? வட்டமிட்ட போர் விமானத்தின் தவறுதலான தாக்குதலா? இல்லை திட்டமிட்ட சதிகாரர்களின் முறைகேடான தாக்குதலா? விடை காணாத தாராபுரத்து மக்கள் அழும் கண்ணீர் யாருக்காவது தெரிகிறதா?

அகதிகளாக வந்த தாராபுரத்து மக்கள் மீண்டும் ஊர் சென்று பார்த்த போது பேரதிர்ச்சியும், வியப்பும் ஏற்படுத்திய காட்சி பள்ளியின் இடிபாடல்தான்... மனம் தாழாது கண்ணீர் விட்டு அழுத காட்சி பள்ளியின் இடிபாடல்தான்.. தங்களது உடைமைகள்; வீடுகள்; என்பவற்றின் சேதாரச் சோகத்தை விட சொக்கி நின்ற சோகக் காட்சி பள்ளியின் இடிபாடல்தான்...

எது எப்படியோ! அழிந்து போன எமது பள்ளி எமக்கு வேண்டும் என்பதுதான் தாராபுரத்து மக்களின் இன்றைய தனியாத தாகம். 40 குடும்பங்கள் (ஊர்மக்கள்) அங்கு மீள்குடியமர்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் இரண்டு வருடத்துக்கு மேலாக அங்கு இருக்கின்றார்கள். ஒதும் மதர்ஸாவையே தற்காலிகமாக பள்ளியாக அமைத்து தொழுது வருகின்றனர். இன்னும் புத்தளம், கொத்தாந்தீவு, பெருக்கு வட்டான் சமீரகம், விருதோடை, புழுதிவயல் ஆகிய கிராமங்களில் தாராபுரத்து மக்கள் அகதிகளாக அகதிக்குடிசைகளிலே சொல்லொணாத துயர, துன்பங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். தாயக மண்மீது நியயத்தாக கொண்ட இவர்கள் மீண்டும் தமதூரில் வாழ்விருப்பம் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே முடிந்த வரை முன்னர் போல் பள்ளி கட்டி பாங்கொலிக்க புனர் வாழ்வு, புனரமைப்பு கப்பல்துறை அமைச்சரின் மாபெரும் பங்களிப்புக்காய் தாராபுரத்து மக்கள் வேண்டி நிற்கின்றனர்.

○○○○○○

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

“நண்பனுக்கோர் அஞ்சல்”

“நன்றி அஞ்சல்” இ

சகோ. புயல் ஹமீட்
கொழும்பு

அன்புடன்

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மதுல்லாஹி வபரகாதுஹு.

இனிய நண்பா!

1995 நவம்பர் 17ம் திகதி தினகரன் பத்திரிகையில் வெளியான “நண்பனுக்கோர் அஞ்சல்” எனும் பகுதியில் “தமிழகத் தலைவர்களின் மௌனம் ஏன்” எனும் தலைப்பிட்டு எழுதிய விடயம் வாசித்தேன். மட்டில்லா மகிழ்ச்சியடைந்தேன். ஆதலால் இறைவனுக்கு முதல் நன்றி கூறி அடுத்து உங்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்வதற்காக என்ன செய்யலாம் என்று சிந்தித்து, “அகதி” பத்திரிகை மூலம் தெரிவிப்பதே முறையெனக் கருதியதால் முடியுமானவரை நன்றி தெரிவிக்கிறேன். ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இது சாதாரண நன்றிக் கடிதமல்ல. என் உள்ளத்தில் ஆழத்தில் இருந்து எழும் உணர்வலைகள்.. ஏனெனில் இலங்கைத் திருநாட்டில் தமிழ்ப் பேசும் எந்த மகனும் இதுவரை துணிந்து எழுதாத கருத்தோவியங்கள். எந்தப் பத்திரிகையும் எழுதாத எழுத்து வடிவங்கள் அவை. எனவே நான் மட்டுமல்ல என்னோடு சேர்ந்து பல ஆயிரம் அகதி நெஞ்சங்கள் நன்றி கூறி நிற்கின்றனர்.

நண்பரே!

உங்கள் கடிதத்தில் “புலம் பெயர்ந்தவர்கள்” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள் உண்மைதான். அது நாங்கள் விரும்பியல்ல. “விரட்டப்பட்டு” என்பதையும் அத்தோடு சேர்த்திருக்கலாம்.

நண்பரே!

அகதி முஸ்லிம்கள் பற்றி தொடர்ந்து எழுதுங்கள். பாதிக்கப்பட்டுள்ள எமது கலாச்சாரம் பற்றி பக்கம் பக்கமாய் எழுதுங்கள். கல்வியில் எமது அகதி மாணவர்கள் அனுபவிக்கும் துயர்பற்றி அன்போடு எழுதுங்கள். பல்கலைக் கழகப் படிப்பைத் தொடர முடியாமல் இடை நிறுத்திய எம் அகதி மாணவர்கள் நிலைபற்றி நினைவுபட்டுங்கள். பணிக்கும் மழைக்கும் வெய்யிலுக்கும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத குடிசைகளில் எம் மக்கள் படும் அவலம் பற்றி எடுத்துக் கூறுங்கள்.

தமிழ் மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு துரத்தப்பட்டபோதெல்லாம் அடைக்கலம் வழங்கி ஆதரவு காட்டிய ஒரு சமூகம், இன்று அகதி முகாம்களில் முடங்கிக் கிடக்க, எத்தனை தமிழ் இயக்கங்கள் அவர்களை குசலம் விசாரித்தது என வினா எழுப்புகள். இவைபற்றியெல்லாம் நீங்கள் எழுதும் போது இன்றில்லாவிட்டாலும் நாளை ஒரு நாள் அது பெரிய பிரதிபலனைத் தரும்.

நண்பா!

“தமிழகத் தலைவர்களின் மௌனம் ஏன்” என்று தலைப்பிட்டு எழுதிய நீங்கள், “இலங்கைத்

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

தலைவர்களின் மௌனம் ஏன்" எனத் தலைப்பிட்டும் எழுதலாமே! கொழும்புக் குண்டுவெடிப்பில் மரணமடைந்தவர்கட்கும் காயப்பட்டவர்கட்கும் உடனடி நிவாரணங்கள். வெள்ளத்தால் பாதிப்புற்றோருக்கு உடனடியாக உலர் உணவுப் பொருட்கள். பல மந்திரிகளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கு படை எடுப்பு. இத்தனையும் நடைபெறுகிறதென்றால், வடமாகாணத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு சில முகாம்களில் இரண்டு மாதங்கள் தொடராக நிவாரணங்கள் வழங்கப்படவில்லையே! உண்ணவே முடியாது பாழ்பிடித்த அரிசிகளை அகதி மக்களுக்கு நிவாரணம் என்ற பெயரில் வழங்கி வருகின்றனரே. இதை இலங்கையில் எந்தத் தலைவர்கள் தட்டிக் கேட்டனர்.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் மூத்த தலைவர்களே நாங்கள் தான் எனத் தம்பட்டமடிப்போர் இது பற்றி பாராமுகமாக இருப்பது ஏன்? எனவே உங்களிடம் மன்றாடிக் கேட்கிறோம். எம் நிலைபற்றி அதிகமாக எழுதுங்கள். முஸ்லிம் சமூகத்தின் காவலர்களே நாங்கள்தான் எனக் கூறித் திரிவோரிடம் கேள்வி கேளுங்கள். அப்போதாவது எமது உள்ளம் சாந்திபெறும். உங்கள் எழுத்தும் உயிர்பெறும்.

இறுதியாக

அன்பு நண்பரே! மீண்டும் மீண்டும் எம் நன்றிகளைக் கூறி எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் சமூகத்திற்காக எழுதும் வலிமையையும் தங்களது எழுத்தில் உயிர் ஓட்டத்தையும் தர வேண்டுமென நானும் எனது உடன் பிறப்புக்களான அகதி மக்களும் பிரார்த்தித்து நிற்கின்றோம்.

அன்புடன்

அகத்தி முறிப்பான்

1995.12.09.

சோதனைகளை வென்றால் சாதனை

வாழ்வு ஒரு மாயச் சூழல் இந்தச் சூழலிலே சுய மதிப்பையும் தன் நம்பிக்கையையும் கிழந்து விடாமல் சுழன்று சுழன்று முன்னேற வேண்டும். பொன்னை நெருப்பிலிட்டு உருக்கித்தானே கண்கவரும் அணிகள் செய்கிறார்கள்? சாணையிலே உடலைக் கொடுத்துத் துன்புற்ற பின்தானே ஜோதியாகப் பிரகாசித்துப் பளபளக்கிறது. உலக அரங்கிலே முன்னேறிப் பிரகாசித்த மேதைகளின் வாழ்க்கை முழுவதுமே சோதனையாக இருந்துள்ளதென்பது வரலாற்று உண்மைகளாகும். கஷ்டங்களில் தலை குனியாமல் நிற்பவர்கள்தாமே சோதனையிலே தேறிப் பிரகாசிக்கின்றனர். சோதனைகளின் போது தளராமலே தலை நிமிர்ந்து போராடினால் முடிவிலே வெற்றி கிடைப்பது நிச்சயம்.

-யாரோ

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வட மாகாணத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு ஏன் இந்த நெருக்கடி

எம்.ஏ.அபுல் கலாம் சிலாவத்துறை

இயற்கை வளமும் எழில் மிகு காட்சிகளும் நிறையப் பெற்ற எமது இலங்கைத் திருநாட்டின் வட பிராந்தியம் சகல வளங்களையும் செளஜன்ய சௌபாக்கியங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள ஒருசிறப்பு மிக்க பிரதேசமாகும்.

இப்புனிதம் நிறைந்த எமது தாயகத்தைவிட்டு நாம் 1990 ஆம் ஆண்டின் ஒக்டோபர் மாத இறுதிப்பகுதியில் வடக்கை ஆக்கிரமித்துள்ள பாசிசப்புலிகளின் மனிதாபிமான மாற்ற நடவடிக்கைகளாலும் மிலேச்சத்தனமான செயற்பாடுகளாலும் அவர்களின் துப்பாக்கி முனையில் பலாத்காரமாக எமது சொந்த மண்ணையும், வீடுவாசல்களையும், தொழில் துறவுகளையும் இழந்து எமது விலை மதிக்க முடியாத சொத்துக்களும், உடமைகளும், உரிமைகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலையில் ஈவிரக்கமின்றி, எமது தாயகத்தை விட்டும் துரத்தியடிக்கப்பட்ட இரத்தக்கறை படிந்த இந்த வரலாற்றை எப்படி எங்களால் மறக்கவும் மறைக்கவும் முடியும்.

ஆம் இன்று எமக்கு அகதி என்ற பட்டம் சூட்டி ஏறக்குறைய 5 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஆனால் இங்கு நடப்பது என்ன. இது வரைக்கும் எமது ஆசை, அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய ஒரு நிரந்தரமானதோர் அரசியல் தீர்வு எமது அரசினாலோ அல்லது தேசிய சர்வதேச அமைப்புக்களாலோ எமக்கு முன்வைக்கப்படாதிருப்பது மனவேதனையைத் தருகின்றது. ஏன் நாம் எமது

தாயகத்தை விட்டும் துரத்தியடிக்கப் பட்டோம்? நாம் அவர்களுக்குச் செய்த அநியாயம் என்ன? என்பதைப் பற்றி நாம் இங்கு ஆராய முற்படவில்லை எனினும் அது நியாயமான முறையில் ஆராயப்படுமாக இருந்தால் அதற்கு நாம் காணும் விடை பூச்சியமே.

இது இவ்வாறிருக்க இடம் பெயர்ந்த வட பகுதி மக்கள் புத்தளம், குருநாகல், அனுராதபுரம், மாத்தளை கொழும்பு, பாணந்துறை ஆகிய நாட்டின் எளைய பிரதேசங்களில் பல்வகைப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கும் சிரமங்களுக்கும் மத்தியில் தமது நாளாந்த வாழ்க்கை நடத்திவருகின்றார்கள் என்ற உண்மையும் நாம் அனைவரும் அறிந்த விடயமே. இவர்கள் கல்வி, சமய கலாசார, பொருளாதார, அரசியல் ரீதியிலான பிரச்சினைகளுக்கு பல கோணங்களில் முகம் கொடுத்து பரிகாரம் தேடியபோதும் கூட ஆக்கபூர்வமான பிரதிபலனை எம்மால் கண்டு கொள்ள முடியாமல் இருப்பது எமக்கு மென்மேலும் மனக்கவலைகளையும் ஆத்திரத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

நாம் எமது சொந்த மண்ணில் வாழும் போது எமக்கென சொந்த வீடு வாசல்களும், தொழில் துறவுகளும், பட்டம் பதவிகளும், ஒழுக்க விழுமியங்களும் கலாசார பண்பாட்டு முறைகளும் இருந்தன. இறை உதவியினால் எவ்விதப் பிரச்சினைகளும்ற்ற ஒரு சமூகமாக ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் பரஸ்பரம்,

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம் "

அகதி

புரிந்துணர்வுகளுடன் வாழ்ந்து வந்த போது எமது விரோதிகளான தமிழ் போராளிகள் எவ்வித நியாயமுமின்றி எமது தாயகத்தை விட்டு வெளியேறும்படி நிர்ப்பந்தித்த போது நிராயுத பாணியாக இருந்த எமது சமூகம் வாய்ப்புட்டு போடப்பட்ட மௌனிகளாக மறுபேச்சுக்கு இடமின்றி, சொந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறி நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்த எமது சகோதர முஸ்லிம்களின் நேசக் கரத்தை நாடி வந்தோம். ஆம் அப்போது நேசக்கரங்களும் உதவி வாயில்களும் திறக்கப்பட்டிருந்தன. எமது தலைவர்கள், தனவந்தர்களில் சிலர் தமது செல்வத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியை இடம் பெயர்ந்த மக்களின் தேவைக்காக வழங்கியதை நாம் மறந்து விடவில்லை. அதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நன்றி கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் இப்போது நடப்பது என்ன இந்நிலைமை மாறி முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம்களுக்குள்ளேயே கருத்து முரண்பாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு முட்டிக் கொள்ளும் அளவிற்கு உணர்வுகள் மேலோங்கி விட்டன. ஏன் இந்த நிலைமை எமக்குள் உருவாக வேண்டும். இடம் பெயர்ந்த மக்களில் ஒரு சிலர் வசதி வாய்ப்புக்களுடனும், உரிமை சலுகை களுடனும் தொழில் துறவுகளுடனும் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இடம் பெயர்ந்த அனைத்து மக்களையும் இப்பிட்டியலின் கீழ் நோக்குவது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனமான சிந்தனை. இன்று எத்தனை மக்கள் உண்ண உணவின்றி, உடுத்து உடையின்றி அவலப்படுகின்றார்கள் என்பதனை அகதி முகாம்களுக்குச் சென்று பார்த்தவர்களுக்குத் தெரியும். இடம்பெயர்ந்த மக்கள் நிம்மதியாகவும், சந்தோஷமாகவும் எவ்விதமான பிரச்சினைகளும்ற்று வாழ்கின்றார்கள் என அவர்களைப் பற்றி தவறாகப் புரிந்து கொண்டு தப்பிக் கணக்குப் போட்டு அவர்களுக்கு எதிராக

சில நடவடிக்கைகளையும் செய்யத் துணிந்து விடுகின்ற மனம் படைத்த சில மனிதர்களும் எம் சமூகத்தில் இருக்கின்றார்கள்.

இது மாத்திரமின்றி, இவர்கள் எதிர் கொள்ளுகின்ற முக்கிய பிரச்சினைகளான கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு, விவசாயம், வியாபாரம் ஆகிய துறைகளில் இடம் பெயர்ந்த சகோதரர்களுடன் அப்பகுதி மக்கள் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இங்கு நாம் ஓர் உண்மையை தெளிவுபடுத்த விரும்புகின்றோம். இடம் பெயர்ந்த முஸ்லிம்கள் எம் சகோதர முஸ்லிம்களின் உதவியை வேண்டி நிற்பவர்கள். பிறரால் உதவி செய்யப்பட வேண்டியவர்கள். மரத்தில் ஏறி விழுந்தவனை மாடு மிதிப்பது போல் அல்லாது தம்மால் உதவி செய்ய முடியுமான சகோதரர்கள் இம்மக்களின் தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும் குறை பாடுகளையும் இனம் கண்டு அவற்றை நிறைவுபடுத்திக் கொடுப்பதே, வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும்.

நாம் தனிநாடு கோரி அரசுக் கெதிரான ஆயுதப் போராட்டங்களில் ஈடுபடவில்லை. நாம் முஸ்லிம்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகத்தான் வடக்கில் இருந்து தமிழ்ப் போராளிகளினால் வெளியேற்றப்பட்டோம். எனவே எம் சகோதர முஸ்லிம்கள் இடம் பெயர்ந்த மக்களுடன் மிகவும் அன்னியோன்னியமாகவும் புரிந்துணர்வு, ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், பரஸ்பரம், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கு என்பவற்றுடன் வாழ கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு அகதிப்பட்டம் சூட்டி சமூகத்தில் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக நோக்குவதும், அவர்கள் கருத்துக்கும், சிந்தனைக்கும் மதிப்பளிக்காது அவற்றை உதறித்தள்ளுவதும் புகளுக்குரிய செயல் அன்று.

ஒன்று படுவோம்! ஒன்றி் பெறுவோம் !!

எனவே ஒரு கொள்கையை தாங்கி நிற்கின்ற ஒரு இலட்சியத்துக்காக குரல் கொடுக்கின்ற நாம் எமக்குள் ஏன் வீணான சிந்தனைகளையும் கருத்து மோதல்களையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் ஒரு தாய் மக்கள் என்றும் ஒரு முஸ்லிம் மற்ற முஸ்லிமின் சகோதரன் என்றும் ஒற்றுமை புரிந்துணர்வுகளுடன் வாழும் ஒரு சமூகம் என்றும் நாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் மார்பு தட்டிப் பேசுகின்றோம் ஆனால் நடை முறையில் தவறி விடுகின்றோம்.

ஏன் இறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் மதீனா வாழ்க்கை எமக்கு முன் மாதிரியாகக் கொள்ளக் கூடாது. அங்கே என்ன நடந்தது மக்காகக் குறைஷிக் காபிர்களின் அநியாயங்களும், அட்டேனியங்களும் நாளுக்கு நாள் மேலோங்கிய போது இதனை சகிக்க முடியாது நாயகத் தோழர்கள் தமது சொந்த இருப்பிடத்தையும், தொழில் துறவுகளையும், மனைவி மக்களையும், உற்றார் உறவினர்களையும் இழந்த நிலையில் மதீனா மக்களிடம் அடைக்கலம் தேடி வந்த பொழுது அன்சாரிகளான மதீனா வாசிகள் அவர்களை இன் முகத்துடன் மனமார அரவணைத்து தங்குமிடமளித்து உபசரிக்க வில்லையா? இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எவ்வித தொழில் வாய்ப்புமின்றி இருந்த முஹாஜிர்களை தமது தொழிலின் பங்களிகளாக மாற்றிக் கொள்ளவில்லையா

எனவேதான் எமக்குள் இருக்கும் வேற்றுமை உணர்வுகளையும் காழ்ப்பு மனப்பாங்கையும் தவறான சிந்தனைகளையும் அடியோடு மறந்து நாயகத் தோழர்களின் மதீனா வாழ்க்கையை எமக்கு முன் மாதிரியாகக் கொண்டு ஒற்றுமை, ஐக்கியம், சாந்தி, சமாதானம், சகோதரத்துவம், புரிந்துணர்வு என்பவற்றின் அடிப்படையில் தடம்பதித்த உயர் இலட்சியமிக்க ஒரு சமூகமாக வளர இறைவனிடம் பிரார்த்தித்து விடை பெறுகின்றேன்.

□ □ □ □

ஒன்றுபடுவோம்! வெற்றிபெறுவோம்!!

ஒருவனே இறைவன் -

அவனே அல்லாஹுதஆலா

ஒன்றே மறை -

அது அல்குர்ஆன்

ஒருவரே வழிகாட்டி

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்

ஒன்றே கிப்லா

அது கஃபத்துல்லாஹ்

ஒன்றே மார்க்கம்

சத்திய இஸ்லாம்

ஒன்றே சமுதாயம்

அது உம்மத்தே முஹம்மதியா

இத்தனையையும் ஏற்றுக் கொண்டு 'நாம் முஸ்லிம்கள்' என வாதிக்கும் முஸ்லிம்கள் பிற கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், கட்சிகள் என்பவற்றை ஏற்பதன் மூலம் எப்படியிருந்திருக்க முடியும்?

இதோ அல்லாஹ்வின் அழைப்பு

“நீங்கள் யாவரும் (ஒன்று சேர்ந்து) அல்லாஹ்வடைய (வேதமாகிய) கயிற்றைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் (உங்களுக்குள் கருத்து வேறுபட்டு) நீங்கள் பிரிந்து விட வேண்டாம்”

அல்குர்ஆன் சூரா ஆலஇம்றான் 103

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

எதிர் பார்ப்பது தாயகமே

M.I.M. பர்ஹான், மன்னார்

கடந்த ஐந்து வருடங்களாக அனைத்து வடகிழக்கு முஸ்லிம் அகதிகள் மனதிலும் ஓர் எதிர் பார்ப்பு.

1990ம் ஆண்டு வெளியேற்றப்பட்ட அகதிகள் ஒவ்வொரு நாளும் தன்னுடைய பழைய அந்தஸ்தான வாழ்க்கையை பற்றி சிந்திக்காமல் கவலைப்படாமல் இருந்ததே இல்லை. தாம் எப்பொழுது மீண்டும் சுதந்திரமான முறையில் வாழ முடியும் என்ற எதிர் பார்ப்பே இந்த கவலையாகும். தற்பொழுது ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னதாக எல்லா அகதிகள் மனதிலும் ஓர் இன்பமான எண்ணம், புதிய அரசாங்கம் தங்களை எப்படியாவது திருப்பி அனுப்பி விடும் என்பதாக. ஆனால் இன்னும் எதிர் பார்ப்பே

ஒவ்வொரு ஓலை குடிசைகளிலும் தன்னுடைய தாயகமான வடக்கு கிழக்கு பற்றியே எதிர் ஒலிக்கின்றன. காரணம் தாங்கள் உட்கொள்கின்ற உணவை எடுத்து கொண்டால் கூட திடீர் என்று அவர்களின் தாயகமே மனதில் தோன்றுகின்றது. காரணம் தாயகத்தில் உணவை சமைத்து விட்டு அதற்கு கூறி வேண்டுமானால் தன்னுடைய தோட்டத்தையே நாடுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது காய்ந்த மரக்கறியே கிடைக்கின்றன.

அதே போன்று அவர்களின் ஒவ்வொரு உரிமைகளையும் பார்க்கும் போது அகதி என்றால் கொலை செய்து விட்டு பொலிஸில் (REMAN) இருந்து விடுதலை பெற்றவர்களைப் பார்ப்பது போல் பார்க்கின்றார்கள். இந்த நிலையிலும் மீண்டும் எதிர்பார்ப்பு தாயகம்.

அகதி மாணவர்கள் சில
பாடசாலைகளில் ஒரு சிலர். மாத்திரமே

தன்னுடைய படிப்பை மேற்கொள் கின்றார்கள். அங்கும் அகதி மாணவர்களை புறக்கணிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கான உரிமைகளை கொடுக்காமல் அவர்களை மாத்திரம் பாடசாலை வளவை சுத்தம் செய்யும் பொறுப்பு மற்றும் எடு பிடி வேலைகளுக்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்நிலையில் அகதி மாணவர்களுக்கிடையிலான எதிர்பார்ப்பு தனது தாயகமே.

அரசாங்க சேவை, கல்விச் சேவை, வெற்றிடங்கள் நிரப்பப்படும் போது நிரந்தர வதிவிட மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தோருக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது. ஆனால் தற்போது இடம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் மாவட்டங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கும் அகதி இளைஞர்கள் மேற்படி காரணங்கள் காட்டப்பட்டு நியமனத் தகுதி இழக்கின்றனர். அதே வேளை தாம் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வந்த தமது சொந்த மாவட்டத்திற்கும் விண்ணப்பிக்கும் போது அங்கு மக்கள் இல்லை. நிர்வாகம் இல்லை என்ற காரணங் காட்டப்பட்டு நியமனமேதும் வழங்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில் தமது நிரந்தர மாவட்டத்திலும் நியமனம் கிடைப்பதில்லை. தற்போது அகதிகளாக வாழும் மாவட்டத்திலும் நியமனம் கிடைப்பதில்லை. இரண்டும் கெட்ட நிலையில் இருக்கும் அகதி இளைஞர்கள் தமது தாயகத்தையே எதிர் பார்க்கின்றனர்.

அரசாங்க வேலை தேடி கிடைக்காத போது தன்னுடைய வாழ்க்கை செலவை கொண்டு செல்வதற்காக தனியார் நிறுவனங்களை, அல்லது சில தொழில் களை நாடும் போது அங்கும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள். எப்படி என்றால் இவனுக்கு நிரந்தர வதிவிடம் இல்லை.

ஒன்று மட்டுமே! வெற்றி பெறுவோம்!!

இவனுக்கான ஆதாரங்கள் இல்லை. அல்லது உத்தரவாதம் இல்லை, என்றெல்லாம் சாட்டுப் போக்கு சொல்லி புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள். எமது தாயக தோழர்கள் இந்நிலையிலும் எதிர்பார்ப்பது தன்னுடைய தாயகமே.

அகதிகள் வெளியேறுவதற்கு முன்னதாக நமது தாயகம் ஒரு கல்வி பீடமாக வாழ்கை தரத்துக்கு உகந்ததாக காணப்பட்ட நிலையில் இங்குள்ள மாணவர்கள் அதாவது தெனிலங்கை மாணவர்கள் தன்னுடைய கல்வியை கற்ப்பதற்காக நமது தாயகத்தில் வந்து படித்தார்கள். ஆனால் இன்று நாம் அவர்களின் இடத்துக்கு வந்திருக்கின்றோம். இவர்கள் எம்மை அனுசரிக்க வேண்டும். எமது துயரத்தை உணர வேண்டும். மாறாக அகதி என்றாலே கொலைகாரன், கொள்ளைகாரனைப் போல் வஞ்சகமாகவும்

இழிவாகவும் பேசுகின்றார்கள். இந்நிலையிலும் எமது தோழர்களுக்கும் தாய் தந்தையர்களுக்கும் தமது தாயகமே எதிர்பார்ப்பு.

எமது அகதி யுவதிகளை ஓர் நடத்தை கெட்டவர்களாக கருதி அவர்களை ஊரெங்கிலும் இழிவாகவும், கேவலமாகவும் தன்மையற்றதாகவும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் எமது அகதி யுவதிகள் ஒலை குடிசையில் வாழ்ந்தாலும் கூட அந்தஸ்தாகவும், கௌரவமாகவும், தான் வாழ்கின்றார்கள். இருந்தாலும் கூட ஒலை குடிசையில் வாழும் போது இவர்களின் கணிப்பு தரம் குறைந்ததாகத்தான் இருக்கின்றது.

இந்நிலையில் எமது அகதி யுவதிகளின் எதிர்பார்ப்பு தமது தாயகமே

JOB BANK - தொழில் வங்கி

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு தற்போது நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் வசிக்கும் முஸ்லிம் இளைஞர், யுவதிகளுக்காக அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுக் கொடுக்க எம்மால் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதற்காக வேண்டி விபரம் திரட்டும் வேலைகளை நாம் செய்கின்றோம்.

எனவே தங்களது சுயவிபரம் (BIO DATA) அடங்கிய கோவையையும் விரும்பும் தொழிலையும் குறிப்பிட்டு எதிர் வரும் ஜூன் 1996, 15 ம் திகதிக்கு முன்பு எமக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

BIO DATA கல்வித் தகைமைகள், வேலை அனுபவம், தற்போதைய முகவரி என்பவற்றைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். (ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டவை விரும்பத்தக்கது.)

விபரங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

M.S.M. JANSIN
NO. 53, RANAJAYA GAMA,
OFF WAIDYA ROAD,
DEHIWALA.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

இராணுவ நடவடிக்கைகள் வடமாகாண முஸ்லிம்களுக்கு விடிவு தருமா?

அப்துல்லாஹ்

கடந்த வருட ஒக்டோபர் மாத நடுப் பகுதியில் இலங்கை இராணுவத்தால் சூரியகதிர் (Operation Riviresa) என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றும் நோக்குடன் ஒரு இராணுவ நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ் இராணுவ நடவடிக்கைக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வீணடிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி ஆயிரக்கணக்கான விலைமதிப்பற்ற உயிர்களும் இழக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமதியுள்ள வீடுவாசல்கள் தரைமட்டமாகியுள்ளன. ஆனால், இவை எல்லாவற்றையுமவிட வரலாற்றில் கண்டிராத ஒரு நிகழ்வும் இடம்பெற்றது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் வெளியேற்றம்

ஒபரேஷன் ரிவிர்ச நடவடிக்கைக்கு தாக்குபிடிக்க முடியாது என்று கருதிய புலிகள் நிலத்தை இழந்தாலும் தமிழ் மக்களை இராணுவ பிடிக்குள் சிக்கவிடக் கூடாது என்று கருதிய யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வலிகாம்ப பகுதியில் வாழ்ந்த நான்கு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்களை வெளியாக்கினர். இம்மக்கள் தாமாகவே வெளியேறியதாக புலிகள் அடித்துக் கூறினாலும், அவர்கள் அம்மக்களை பலவந்தமாகவே வெளியேற்றியமை உலகம் அறிந்த உண்மை.

ஆனால் இந்த வெளியேற்றத்துக்கும் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றத்துக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் சில விடயங்களில் ஒற்றுமைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. வடமாகாண முஸ்லிம்கள் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டதும் ஒக்டோபர் இறுதி வாரம்தான். இது நடந்தது 1990-ல். ஐந்து வருடத்தின் பின் அதே மாதம் அதே வாரத்தில் தமிழ் மக்களும் வெளியேற்றப்பட்டார்கள்.

முஸ்லிம்கள் சொத்துக்கள் அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டார்கள். ஆனால் தமிழர்கள் பெறுமதி வாய்ந்த சொத்துக்களை எடுத்துவர முடியாமல் போய்விட்டது.

முஸ்லிம்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதேகால அவகாசம் தான் தமிழ் மக்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது.

இடம்பெயர்ந்தவர்களின் அவலநிலை

வெளியேற்றப்பட்ட தமிழ்மக்கள் வன்னி பெருநிலப்பகுதியிலும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலும் அதிகமாகத் தங்கியுள்ளனர். சாப்பாட்டுக்குப் பிரச்சினை, உடைக்குப் பிரச்சினை, தண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடு அதுமட்டுமல்ல நிம்மதியாக தூங்க முடியாது மௌனத்தில் காய்ந்து கிடப்பவர்கள்தான் எத்தனை. இப்படிச் சொல்லொனாத்துயரங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் துன்பங்களை நன்கு உணரக்கூடியவர்கள் வடமாகாண முஸ்லிம்களே என்பது எல்லோருக்கும் புரியும்.

ஏனெனில் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் வெளியேற்றம் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு அனைத்து உடமைகளும் பறிக்கப்பட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஏன் சிறு பிள்ளைகளின் கையில் கிடந்த மோதிரம், சிறுமிகளின் காதில் கிடந்த காதணி என்பன கூட கத்தரிக்கோள்களால் வெட்டப்பட்டும் காதுடன் இழுத்து அறுத்தும் எடுக்கப்பட்டன. கொட்டும் மழையில் நடைபவணியாகவும், லொறிகளிலும் அவர்கள் வெளியாகி வவுனியா வந்தனர். வந்தவர்களை ஏனைய பகுதிகளைச் சேர்ந்த சகோதர முஸ்லிம்கள் வாகனங்களில் ஏற்றி அவர்கள் விரும்பும் ஊர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தனர். வாகனங்களில் ஏறிய அவர்களின் சிந்தனையில் பணமோ நகையோ எதுவுமற்ற நிலையில் தாம் என்ன செய்வது என்பதுதான் திரும்பத் திரும்ப உதித்துக் கொண்டிருந்தது.

வந்தவர்களை பண்புள்ள முஸ்லிம்களோடார்கள் வரவேற்று அவர்களை உபசரித்தார்கள். ஆனால் நாற்செல்லச்செல்ல அம் முஸ்லிம்களாலும் இவர்களை தொடர்ந்து பராமரிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அந்த முஸ்லிம்கள் இன்று ஐந்து வருடங்களாக அகதி

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

முகாம்களிலும், வாடகை வீடுகளிலும் படாத பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல் வாதிகளும், சமூகத்தில் தாம் தாந்தலைவர் என்று தம்மைத் தாமே அழைத்துக் கொள்பவர்களும் எத்தனையோ வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசினார்கள். அந்த வாக்குறுதிகளெல்லாம் தூசுபடிந்து கொடுத்தவருக்கே தான் அப்படியொரு வாக்குறுதி கொடுத்தேனா என்பது மறக்குமளவுக்கு வந்துவிட்டது.

வெளியேற்றத்தில் சில விசயங்களில், சில இடங்களில் ஒற்றுமையிருப்பதால் முஸ்லிம்களால் தமிழர்களின் கஷ்டங்களை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். ஆனால் முஸ்லிம்களால் தமிழர்களுக்கு உதவி செய்யமுடியாமல் பிரதேசத்தினால் பிரித்துவைத்திருப்பது வேதனையிலும் வேதனை.

முஸ்லிம்களினதும் தமிழர்களினதும் வெளியேற்றத்துக்கு கட்டளை பிறப்பித்த பிரபாகரனே "சொந்த மண்ணைவிட்டு வெளியேறி வேறு ஒரு இடத்தில் இருப்பது கஷ்டமான விடயம்" என்று கூறியதாக பத்திரிகையில் வெளியாகியிருந்தது. முஸ்லிம்களை வெளியேற்றிய தன்மூலம் வரலாற்றுத் தவறு ஒன்றை செய்த பிரபாகரன் தமிழர்களையும் வெளியேற்றி இன்னொரு வரலாறு படைத்துள்ளார்.

அடுத்தகட்டம்.

யாழ்ப்பனையும் வன்னியையும் இணைக்கும் போக்குவரத்துக்கான பாதையை உருவாக்குவதே இராணுவத்தின் அடுத்த நடவடிக்கையின் நோக்கமாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்தால் அகதியாக உள்ள தமிழ் மக்கள் மீண்டும் அகதியாவார்கள். அவர்களைப்பிடித்த தொல்லை அவர்களைவிட்டு நீங்காது.

சமாதானத்திற்காக யுத்தம் என்பது சந்திரிக்காவின் முழக்கம். அடைந்தால் தமிழீழம் இல்லையேல் மரணம் என்பது புலிகளின் முழக்கம். நடக்கும் நிகழ்வுகளைப் பார்த்தால் இராணுவம் புலிகளை ஒழிக்கப்போவதும் இல்லை. புலிகள் தமிழீழத்தை உருவாக்கப் போவதுமில்லை. சிங்கள இளைஞர்களின் பிணத்தின் மீதும் தமிழ் இளைஞர்களின் பிணத்தின் மீதும் கூட மேற் சொன்னவை நடைபெறப் போவதில்லை.

மத்திய வங்கி குண்டு வெடிப்பு.

ரிவிரெச நடவடிக்கைக்கு பலிவாங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மத்திய வங்கி தற்கொலைத் தாக்குதல் மனித நேயத்துக்கு விரோதமானது. இத்தாக்குதலால் நூறு பேர் கொல்லப்பட்டும், 1200 பேர் காயமடைந்தும் உள்ளனர். 75 பேர் கண் பார்வை இழந்துள்ளனர். 150 பேர் ஏதாவது ஒரு உறுப்பை இழந்துள்ளனர். குண்டு சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்று பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரையும் கொன்றுள்ளது. காயப்படுத்தியும் உள்ளது. பல தமிழர்கள் உறுப்புக்களை இழந்து அங்கவீனர்களாகவும், குருடுகளாகவும், செவிடர்களாகவும் ஆகியுள்ளனர். ஆக யுத்தத்தின் விளைவு இதுதான். ஆகவே மனித உயிர் மதிக்கப்பட வேண்டும். மனித நேயம் மதிக்கப்படவேண்டும். யுத்தத்தின் பிடியில் அப்பாலிகள் கொல்லப்படுவது தடுக்கப்பட வேண்டும்.

புலிகளின் அறிவிப்பு.

இடம் பெயர்ந்த கையுடன் புலிகள் ஓர் அறிவிப்பைச் செய்தார்கள். அதாவது வடமாகாண முஸ்லிம்களை தாம் வெளியேற்றியதற்காக வருந்துகிறோம். தீர்வு கிடைத்ததும் அவர்கள் அவர்களுடைய இடங்களில் மீளக் குடியேறலாம் என்பதாகத்தான் பேட்டி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறாயின் புலிகள் ஏன் முஸ்லிம் கைதிகளைத் தடுத்து வைத்துள்ளனர்? வடமாகாண முஸ்லிம்கள் தமது சொத்துக்களை இழந்ததைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அர்த்தமின்றி ஜிந்தரை வருடங்களுக்கு மேலாக எவ்வித தகவலுமின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த முஸ்லிம் சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும் மற்றும் வயோதிபர்களையும் பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறார்கள். இராணுவ கொரில்லா தந்திரோபாயங்களும், அரசியல் ஞானமிக்க பிரபாகரனுக்கு இந்த விடயத்தில் மூளை வேலை செய்யவில்லையே என்பது தான் அவர்களது கவலை. புலிகள் அவர்களை அவ்வாறு வைத்திருப்பதன் மூலம் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களுக்கிடையே கசப்புணர்வை உருவாக்கி வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள். முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் ஒன்று சேர்வதை புலிகள் விரும்ப வில்லை என்பது தான் அதற்கு விடையாக இருக்க முடியும்.

ஒன்று மட்டுமே! வெற்றி மொழியே!!

அகதி

புலிகளின் இரண்டாவது அறிவிப்பு

மத்திய வங்கி குண்டு வெடிப்புடன் புலிகளின் இரண்டாவது அறிவிப்பு விடுக்கப்பட்டது. அதாவது புலிகள் தயாராகுகிறார்கள். யாழ் நகரை எப்படையும் இராணுவத்திடம் இருந்து கைப்பற்றியே தீருவோம். அடுத்த ஒரு வருடத்திற்கு யாழ் நகரை யாரும் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடாது என்பதாக. ஆக வடக்குக்கு முஸ்லிம்கள் போகக் கூடிய சூழ்நிலை இப்போதைக்கு எதுவுமே இல்லை.

வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு புனர் வாழ்வுத் திட்டம்

வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு அது செய்வோம், இது செய்வோம் என்று தேர்தல் கால வாக்குறுதிகளை பலர் அள்ளிக் கொட்டினார்கள். ஒரு முன்னால் முஸ்லிம் அமைச்சர் "ராபிதா" என்று ஒரு சர்வதேச இஸ்லாமிய அமைப்பின் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக உள்ளார். அவர் கடந்த 6 வருடங்களாக வடக்க முஸ்லிம்களைப் பற்றி அந்த அமைப்பிடமிருந்து என்ன பெற்றுத் தந்தார். இவர் வடக்கு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்ட காலத்தில் அவர்களை வந்து பார்க்கவும் இல்லை. ஆனால் தேர்தல் வந்தவுடன் கற்பிட்டிக்கு விஜயம் செய்து புனர் வாழ்வு ஒன்றியம் ஒன்றை உருவாக்கினார். தேர்தலில் ஐ.தே.க தோற்றதும் அவருடைய குட்டு வெளிப்பட்டு விட்டது.

இன்னொருவர் வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு தனியான புனர்வாழ்வுத் திட்டம் உள்ளதாக தேர்தல் கால மேடைகளில் பேசினார். வடக்கு முஸ்லிம்களும் அவரை நம்பி வோட்டு போட்டார்கள். இரண்டு எம்.பிக்கள் தெரி

வானார்கள். ஒருவர் அடுத்த தேர்தலில் தான் குதிப்பதில்லையென்று கூறி வருகிறார். இன்னொருவர் கல்லைப்பற்றியும், மண்ணைப் பற்றியும், பெண்கள் உரிமையைப் பற்றியும் நோயைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டு பாராளுமன்ற கதிரைக்கு சூடு ஏற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்.

புனர் வாழ்வு அமைச்சில் கேட்டுப் பார்த்தால் வடக்கு முஸ்லிம்களுக்கு என்று எந்த ஒரு திட்டமும் இல்லை என்பதாக கூறப்படுகிறது. பொதுவாக அகதிகளுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களான அரச உத்தியோககத்தர்களுக்கான நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையில் கூட குழறுபடிகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆக வடமாகாண முஸ்லிம்கள் எதிர் பார்ப்பது போல் அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. அவர்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளிக்காது அப்படியே விட்டு ஏமாற்றுவது தான் சிங்கள பேரிண வாதி்களினதும், முஸ்லிம் அடி வருடிகளினதும் திட்டம். எனவே முஸ்லிம்கள் உணர வேண்டும். எழுச்சி பெற வேண்டும். எமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கும் எம்முடைய வருங்கால சந்ததிக்காகவாவது நிரந்தர முகவரிகளைக் கொடுப்பதற்காகவும் மானத்துடன் கம்பீரமாக வாழவும் கிளர்ந்தெழ வேண்டும்.

சிந்தியுங்கள் செயல்படுங்கள்! யாராவது செய்வார்கள் நமக்கென்ன என்று இருந்து விட்டால் நானைய தலைமுறை எம்மீது காரி உமிழும். எமது பிரச்சினையை உலகறியச் செய்ய வேண்டும். எமக்காக பல நாடுகளை குரல் கொடுக்க முன்வர வைக்க வேண்டும். அப்போது தான் எமது உரிமைகளை வென்றெடுக்க முடியும்.

வடக்கிலும் மியன்மாரிலும் நடந்தவை ஒரேவித கீழ்த்தரமான சம்பவங்கள்.

1991ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில்மியன்மார் (பர்மா) எல்லைப் புறத்தில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான ரொஷிங்யா இனத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களை அந்நாட்டு இராணுவம் துரத்தியடித்த நிகழ்ச்சியும், இலங்கையில் வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் புலிகளினால் விரட்டியடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியும் ஏறத்தாள் ஒரே காலப்பகுதியில் நிகழ்ந்த கீழ்த்தரமான செயலாகும்.

இந்நிகழ்வுகள் இரண்டும் பௌத்தர்களைப் பெரும் பன்மையாகக் கொண்ட இரு நாடுகளில் நிகழ்ந்திருப்பினும் இவற்றைச் செய்தவர்கள் பௌத்த மக்கள் அல்லர். அங்கு பாசிஸ இராணுவமும் இங்கே பாசிஸப் புலிகளும் இக் கொடுமையைப் புரிந்தனர்.

பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தலைவரும் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பொதுச்செயலாளருமான ரஷூப் ஹகீம் எம்.பி
8.7.95. வீரகேசரி.

நன்றி

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்களை பலவந்தமாக வெளியேற்றியமைக்கு நாம் மன்னிப்புக் கோருகிறோம்

அன்ரன் பாலசிங்கம்

OUT LOOK (டி.லி) பத்திரிகை நிருபர் ஏ.எஸ்.பன்னீர் செல்வத்திற்கு 1995 நவம்பரில் தமிழ் வி.புலிகளின் ஆலோசகர் கலாநிதி அண்டன் பாலசிங்கம் அளித்த பேட்டியிலிருந்து,

கேள்வி: நீங்கள் பல்வின சமூகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக உள்ளதாக மிகச்சிலரே நம்புகிறார்கள். உங்களது சகிப்பின்மைக்கு வடபகுதி முஸ்லிம்களை நீங்கள் பலாத்காரமாக வெளியேற்றியதை உதாரணமாகக் காட்டுகிறார்களா?

பதில்: அது ஒரு துரதிஷ்டவசமான விடயம். அதற்காக நாம் மன்னிப்பு கோருகிறோம். எனினும் அங்கு இன ரீதியான முறுகல் நிலையிலிருந்து நாம் அவர்களுக்கு ஒரு கெடுதலும் செய்யாமல் வெளியேறுமாறு கேட்டோம். அது ஒரு தவறு வட - கிழக்கு மண்ணில் வாழ்வதற்கு மறுக்க முடியாத உரிமை கொண்டவர்கள் என அவர்களுக்கு தெரிவித்துள்ளோம். சகஜ நிலைமை ஏற்பட்டதும் அவர்கள் தமது வீடுகளுக்குத் திரும்பலாம்.

நன்றி - The Sunday Times. 17.Dec.1995

புலிகள் உறுதி மொழி தருவார்களா?

1995- பெப்ரவரி நடுப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு சமாதானத் தூதுக்குழு வாசுதேவ நாணயக்கார எம்.பி. தலைமையில் சென்றது. அவர்கள் அங்கு மக்களையும், வி.புலிகள் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து உரையாடியுள்ளனர். இச் சந்திப்புக்களில் வி.புலிகளின் முக்கிய பிரமுகரும் ஆலோசகருமான கலாநிதி அன்டன் பாலசிங்கம் பங்கெடுத்துள்ளார். இவர்கள் கொழுப்பு திரும்பியதன் பின்னர் 20.2.95 அன்று இரவு மருதானை சமய, சமூக நிலைய மண்டபத்தில் பத்திரிகையாளர்களைச் சந்தித்தனர். அச்சந்திப்பின் போது 'அகதி' நிருபரின் கேள்வி ஒன்றுக்கு

பதில் அளிக்கும் பொழுது, "யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முஸ்லிம்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டதை L.T.T.E யினர் தாம் செய்த தவறென ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். விரட்டியடிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களின் மீள் குடியேற்றம் அவர்களின் புனர்வாழ்வு தொடர்பாக தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாக ரனுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்" என புலிகள் சார்பில் ஆலோசர் அன்டன் பாலசிங்கம் கூறியதாக தூதுக்குழுவில் சென்று திரும்பிய பாராளுமன்ற உறுப்பிர் வை.சிவ்வா எம்.பி.தெரிவித்தார்.

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களை மீளக் குடியமர்த்த புலிகளின் தலைமைப்பீடம் முன்வந்திருந்ததைக் காத்திரமான சமாதான சமிகஞ்சையாக வடபகுதி முஸ்லிம்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா? முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை தவறென புலிகள் ஏற்றுக் கொள்கின்றனரென்று புலிகளின் கோட்பாட்டாளரான அன்ரன் பாலசிங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்விடயம் தொடர்பாக புலி இயக்கத் தலைவர் வே.பிரபாகரனுடன் பேசி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்றும் அவர் உறுதியளித்திருக்கிறார். யாழ் சென்று திரும்பிய தென்னிலங்கை சமாதான குழுவிடம் இந்த உறுதிமொழியை அவர் வழங்கியிருக்கிறார்.

ஏறக்குறைய இலட்சத்துக்கும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் வடக்கிலிருந்து சில மணித்தியாலக் காலக்கெடு வழங்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டதை எவ்வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட முடியாத ஒன்றாகும்.

தலைமுறை தலைமுறையாக வடக்கு மண்ணில் வாழ்ந்த இந்த முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் வலுவான பிணைப்புகளும் உறவுகளும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. மத ரீதியாக மட்டுமே இவர்கள் வேறுபட்டாலும் வேற்றுமைக்குள் ஒற்றுமையை காட்டிய பொதுவான அம்சங்கள் இரு தரப்பினரிடையேயும் காணப்பட்டன.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

யாழ்ப்பாணத்தில் தெரிவான முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் யாழ் மாநகரசபை முதல்வர்களாகவும் துணைமுதல்வர்களாகவும் பதவிவகித்துள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ் முஸ்லிம்களினதும் தமிழர்களினதும் பேச்சு வழக்கில் பெரும் வித்தியாசங்களைக் காணமுடியாது. கலாசார ரீதியான தொடர்புகளும் அவர்களுக்குள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. வடபகுதி தமிழ் முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்தவரை மிக அன்னியோன்யமான மனோபாவமே இருந்து வந்திருக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தென்பகுதியில் இன்னமும் தமிழ் பேசிக் கொண்டிருப்பவர்கள் முஸ்லிம்கள் தானென்ற உண்மையையும் மறந்து விடக்கூடாது.

வடக்கு முஸ்லிம்கள் ஆங்காங்கே சிதறி வாழ்ந்தனரென்றபோதும், அவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் கூட்டான வாழ்க்கையை நடத்தியிருந்தார்கள். இந்த இரு மக்களையும் பிரிக்கக்கூடிய எந்தப்பாரிய முரண்பாடுகளும் என்றுமே தோன்றியதில்லை.

வடக்கு வாழ் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே கட்டுக்கோப்பான கலாசார, பாரம்பரிய மரபுகள் நிலவி வந்திருக்கின்றன. அந்நிய கலாசாரத் தாக்கங்களுக்குள் சிக்காமல் இறுக்கமான பாரம்பரிய மரபுகளை இரு தரப்பினருமே பேணியும் வந்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறான ஓர் சூழ்நிலையில்தான் 1990ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாத இறுதிப் பகுதியில் இரவோடிரவாக வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். இது மனிதாபிமான மற்ற செயல். ஓர் இனத்தின் விடிவுக்காகப்

போராடுகிறோமென்று கூறும் போது மற்றொரு இனத்தின் முடிவுக்கு அல்லது துயருக்கு வழியமைப்பது யார்தான் அங்கீகரிப்பார்கள்?

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் சொத்துப் பத்துக்களை இழந்து நாதியற்றவர்களாக அகதி முகாம்களில் தற்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் மற்றும் சமூக சேவை ஸ்தாபனங்களும் வழங்கும் நிவாரணங்கள் அகதி மக்களின் அடிப்படை பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிடாது. நிவாரணங்கள் நிரந்தரமான தீர்வுக்கு உதவுவதில்லை. எனவே இந்த மக்களின் பிரச்சினை மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகப்பட வேண்டும்.

வடபகுதி முஸ்லிம்களை மீண்டும் அவர்களின் தாயகத்தில் குடியேற அனுமதிப்பதோடு அவர்கள் கௌரவத்தோடு உரிமையோடு வாழ வழிவிட வேண்டும்.

வடக்கு முஸ்லிம்கள் அவர்களது சொந்த தாயகத்தில் குடியேற - வி.புலிகள் தாங்கள் வெளியேற்றியது தவறு இதற்காக முஸ்லிம்களிடத்தில் மன்னிப்புக் கோருகிறோம் எனக் கூறும் இக்கூற்றுக்களை வடபகுதி முஸ்லிம்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா?

அவர்கள் அங்கு சென்று கௌரவத்துடன் உரிமைகளுடன் வாழ இனியொரு போதும் வி.புலிகள் தடையாக இருக்க மாட்டார்களா?

இந்த உறுதிமொழிகளை அவர்கள் வடக்கு முஸ்லிம் மக்களுக்குத் தர வேண்டும். தருவார்களா?

□ □ □ □ □

“அல்லாஹ் எந்த அடியாரைப் பற்றியாவது நன்மையை நாடினால் அவருக்கு உலகில் விரைவில் துன்பத்தை அனுப்பி விடுகின்றான். ஆனால் அல்லாஹ் தன் அடியாரில் எவருக்கேனும் தீமையை நாடினால், அவரை விட்டும் துன்பங்களைத் தடுத்து, மறுமையில் அவற்றைக் கொண்டு அவரைப் பரிபூரணமாகப் பிடித்துக் கொள்கிறான்” என்று அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்.

அறிவிப்பவர்: அனஸ் (ரழி)

ஆதாரம்: திர்யிதி

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வடக்கு முஸ்லிம்களின் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடித் தீர்மானம் எடுக்கும் செயலமர்வு

1996 ஜனவரி 13ம், 14ம் (சனி, ஞாயிறு) திகதிகளில் புத்தளம் நகர சபை மண்டபத்தில் காலை 8.30 - பி.ப 4.30 வரை வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பினால் (NMRO) இச் செயலமர்வு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

இச் செயல் அமர்விற்கு வடக்கின் ஐந்து மாவட்டங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அழைக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தற்பொழுது அகதிகளாக நாட்டின் பரவலாக வாழும் சகல பகுதிகளிலிருந்தும் அழைக்கப்பட்டனர். மீள்குடியமர்த்தப்பட்ட மன்னார், மன்னார்த் தீவுப் பகுதிகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பரவலாக அழைக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளில் 80% மானோர் இச் செயலமர்வில் பங்கு பற்றினர்.

இச் செயலமர்வு நான்கு கட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. நான்காவது கட்டமானது அகதிகளுக்கு உதவும் நிறுவனங்களுடனானது. இதற்காக புனர்வாழ்வு புனரமைப்பு அமைச்சின் பிரதிநிதி, ஐ.நா.சபையின் அகதிகளுக்கான உயர்ஸ்தானி-ரகம் (UNHCR) பிரதிநிதி, உலக உணவுத் திட்டம் (W.F.P) (N.G.O'S) பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அழைக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் கலந்து கொண்டனர்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் இச் செயலமர்வின் முதல் கட்டம் "வடக்கு முஸ்லிம்களின் அபிவிருத்திகள்" என்ற தலைப்பில் NMROவின் உபதலைவர் மௌலவி சுப்யானின் தலைமையில் பின்வரும் விடயங்கள் கலந்துரையாடப்பட்டது

1. வடக்கு முஸ்லிம்கள் திரும்பவும் தமது பூர்விக இடத்தில் வாழ விரும்பினர் என்ற மன நிலையில் மாற்றம் உண்டா?
2. வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்த வெளியேற்றம் இனப்பிரச்சினையின் பிரதிபலிப்பே. ஆகவே முஸ்லிம் அகதிப் பிரச்சினை இனப் பிரச்சினையின் ஓர் அம்சமாகும்.
3. பலவந்த வெளியேற்றத்தால் உருவான பிரச்சினைகள் வடக்கு முஸ்லிம்கள் (யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி,

வவுனியா) எல்லோருக்கும் ஒன்றே எனின் பிரச்சினைக்கான தீர்விலும் ஒரே அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட வேண்டுமா?

4. வடக்கு முஸ்லிம்களின் சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் தீர்வின்றி நீடித்திருக்கின்றமை பொருத்தமான அகதிக் கொள்கை பின்பற்றப் படாமையால்தானா?

5. ஏனையவைகள்

மாலை அமர்வில் இரண்டாவது கட்டம் "அகதிகளின் பிரச்சினைகள்" என்ற தலைப்பில் NMROவின் வவுனியா மாவட்ட அமைப்பாளர் கலிலுல் ரஹ்மான் (B.A) ஆசிரியர் அவர்களின் தலைமையில் ஆராய்ந்தது

1. கடந்த ஐந்து ஆண்டு அகதி வாழ்க்கையில் இம் மக்கள் கற்ற பாடங்கள்
2. நீண்ட அகதி வாழ்க்கையின் விளைவுகள் யாவை?
3. புதிய அகதி முன்னேற்றத்திட்டம் அகதி வாழ்க்கையில் எத்தகைய மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும்.
4. ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளைக் கொணர்வதற்கு அகதி முன்னேற்றத்திட்டத்தில் எத்தகைய மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும்.
5. மன்னார்தீவு, வவுனியாதெற்கு ஆகிய பிரதேசங்களில் மீள்குடியேறிய மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் என்ன?

6. ஏனையவைகள்

மறுநாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை காலை அமர்வில் "எதிர் காலத் திட்டங்கள்" என்ற தலைப்பில் NMROவின் முல்லைத்தீவு மாவட்ட அமைப்பாளர் எஸ்.எச்.ரிஸ்னி ஆசிரியர் தலைமையில் கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன.

1. அகதிப் பிரதேசத்தில் எவ்வகையான மீள்குடியேற்றத்திட்டம் பொருத்தமானது.
2. எதிர்காலத்தில் உணவு கல்வி ஆகிய அகதிகளுக்காக வழங்கப்படும் நிவாரண உதவிகளை உடனடியாக நிறுத்துவது நியாயமா? மக்களின் பொருளாதார சமையை குறைப்பதற்கு இலகுவான வழி என்ன?

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

3. எவ்வாறு தற்போதய மீள்குடியேற்றத்துடன் தொடர்புடைய வேலைகளில் மக்களின் பங்களிப்பை அதிகரிக்கலாம்.

4. எதிர்காலத்தில் எவ்வகையான மீள் குடியேற்றம் வடக்கில் அமைவுற வேண்டும்.

5. இனப்பிரச்சினைப் பேச்சுவார்த்தையில் வடக்கு முஸ்லிம்களின் எத்தகைய அம்சங்கள் கதைக்கப்பட வேண்டும்.

6. வடக்கிற்கு மீண்டும் எப்போது திரும்புவது? திரும்புதல் என்பதை யார் தீர்மானிப்பது? அதற்கு மக்களின் அபிப்பிராயத்தை எவ்வாறு அறிவது?

7. மன்னார்தீவு, வவுனியா தெற்கு முஸ்லிம் குடியிருப்பின் ஸ்திரத்தன்மையை மேலும் உறுதிப்படுத்த என்ன செய்யவேண்டும்.

1. பாதுகாப்பு

11. அரசியல் உரிமை

111. படிப்படியாக - மீள்குடியேற்றம்.

இறுதியாக அகதிகளுக்கு உதவும் நிறுவனங்களுடனான கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது. இக் கலந்துரையாடல்களின் இறுதியில் பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடைகளும் காணப்பட்டது. அது வினாவிடை முறையிலேயே வாசர்களுக்கு தருகிறோம்.

01 வடக்கு முஸ்லிம்கள் யார்?

பூர்விக இடத்தில் வாழும் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, சொத்துரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, பலவந்தமாக ஆயுதமுனையில் வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்.

02. வடக்கு முஸ்லிம்களின் இன்றைய நிலை என்ன?

கடந்த 5 வருடங்கள் அகதிகளாக முகாம்களில் பிறரின் உதவியை முழுமையாக நம்பி அவ் உதவிகளின் பூரணத்துவமற்ற தன்மையால் உடல், உள ஆரோக்கிய ஒழுக்க, சமூக, கலாசார பாதிப்பு.

03. தேசிய சர்வதேச மட்டத்தில் வடக்கு முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு கருதப்படுகிறார்கள்?

'உள் நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள்' (I.D.P.)

04. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் IDP இற்கான வரைவிலக்கணம் என்ன?

இயற்கை செயற்கை அனர்த்தங்களால் திடீரென பெருமளவில் தமது வாழ்விடத்தை விட்டு வெளியேறுவதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளவர்கள்

05. IDP வரைவிலக்கணத்தினுள் பலவந்த வெளியேற்றத்தின் நிதர்சனம்?

வடக்கு முஸ்லிம்களின் பலவந்தமான வெளியேற்றத்தின் தாக்கத்தினை தேசிய, சர்வதேச வரைவிலக்கணம் பிரதிபலிக்கவில்லை

06. இலங்கையின் அரசியல் சாசனத்தில் IDP இற்கான பாதுகாப்பு என்ன?

மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பாதுகாப்பு, உணவு, உடை, உறையுள், மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதோடு தன்மானத்தோடும், சுய கௌரவத்தோடும் வாழும் உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்தல்.

07. ஐ.நா.சாசனத்தின் IDP இற்கு வழங்கும் உரிமைகள் என்ன?

1 தன்மானத்தோடு வாழும் உரிமை

2 போதிய உணவு, உடை, உறையுள் உட்பட அடிப்படை வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெறும் உரிமையோடு வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றத்துக்கு உதவிகளைப் பெறும் உரிமை.

3 மனித உரிமை பற்றியதும் பெருமளவு வெளியேற்றப்பட்டதுமான உரிமை பற்றிய தீர்மானம்.

4 பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டதால் இழந்த உரிமைகளை மீளப் பெறுவதற்கு பல உத்தரவாதம் எடுத்தல். (UN குழுத் தீர்மானம்)

08 IDP பற்றிய ஐ.நா.சபையின் அண்மைக்கால கண்ணோட்டம்-

1 IDP பிரச்சினைகள் அகதிப்பிரச்சினைகளுக்குச் சமமானவை.

2 IDP பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து சிபாரிசுகள் செய்யும் படி விசேட ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.

3 IDP இற்குப் பொருத்தமான முறையில் உதவும்படி உள்நாட்டு அரசாங்கங்களை ஆணைக்குழு வற்புறுத்தி வருகிறது.

4. அரசாங்கத்தின் ஊடாக முடிந்த உதவிகளை வழங்கி வருகின்றது.

09 அகதிகளுக்கு உதவும் நிறுவனங்கள் யாவை?

1 அரசாங்கம்

A. நேரடியாக புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு அமைச்சின் ஊடாக

B. ஏனைய வழிகளில் கல்வி கலாசார சமூகநல அமைச்சின் ஊடாக

2 ஐ.நா.சபையின் அதிகளுக்கான உயர்ஸ்தானிகராலயம் (UNHCR)

3 உலக உணவுத் திட்டம் (WFP)

4 அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் NGO'S

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

வாக்காளர் பதிவும் சதித்திட்டமும்

ஒவ்வொரு வருடமும் ஜூன் மாதம் வாக்காளர்களைப் பதிவு செய்யும் காலமாகும். அக்கால கட்டத்தில் தற்சமயம் நடைமுறையில் இருக்கும் தேர்தல் இடாப்புக்களின் பிரதிகள் கிராம சேவையாளர் அலுவலகங்கள், தபால் அலுவலகங்கள், பிராந்திய செயலகங்கள், மாவட்ட செயலகங்கள், மாவட்ட தேர்தல் அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பதினெட்டு வயதைப் பூர்த்தி செய்த இந்நாட்டுப் பிரஜைகள் எவரும் தமது பெயர்கள் தேர்தல் இடாப்புக்களில் இல்லாதவிடத்து அதைப் பதிந்து கொள்வதற்கு உரிமை உடையவர்களாவர்.

ஜனநாயக அமைப்பின் அடிப்படையானதும், பெறுமதி மிக்கதுமான அம்சங்களில் ஒன்றாக வாக்குரிமை விளங்குகிறது. எனவே ஒவ்வொருவரும் தமது வாக்குரிமையை இழந்துவிடாதபடி வாக்காளர் இடாப்பில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்ட முஸ்லிம்களும் தங்களது பெயர்களை தேர்தல் இடாப்புக்களில் பதிவு செய்து கொள்ளத் தவறக் கூடாது. பெயர்கள் சொந்த மாவட்டத்தில் பதியப்பட்டுள்ளதா? என்பதை அவதானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏனெனில், ஏதாவரும் ஜூன் மாதத்தில் தேர்தல் இடாப்பில் தற்சமயம் புத்தளம் மாவட்டத்தில் உள்ள அகதிகளின் விருப்பத்தின் பேரில் அவர்களை புத்தளம் மாவட்டத்திலேயே பதிவு செய்வதற்காக முஸ்லிம் அகதிகளின் வாக்குகளில் நம்பிக்கை வைத்துள்ள கட்சியொன்று முயற்சி எடுத்து வருவதாக நம்பிக்கையான செய்தியொன்று கிடைத்துள்ளது. இதற்க்காக அவர்கள் தேர்தல் ஆணையாளரின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுள்ளதாகவும் தெரியவருகிறது.

நிச்சயமாக இவ்விடத்தில் வடக்கு அகதி முஸ்லிம்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். எமது வாக்குரிமை தற்பொழுது இருக்கும் மாவட்டத்தில் தாரைவார்த்துவிட்டால் சொந்த மாவட்டங்களை ஒரு காலத்தில் இதனால் இழக்க வேண்டிய கடாயமும் ஏற்பட்டுவிடலாம். அத்துடன் இழந்திருக்கும் சொத்துக்களுக்குரிய நஷ்டஈடுகளையும் எதிர்காலத்தில் பெறமுடியாமல் போகலாம். எனவே இச் சதித்திட்டத்தில் எந்த ஒரு வடக்கு முஸ்லிமும் சிக்கிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

1993 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 9ம் திகதி முன்னால் முஸ்லிம் சமய கலாச்சார அமைச்சர் அல்ஹாஜ் A.H.M. அஸ்ஹர் மூலம் “வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களின் வாக்களிக்கின்ற உரிமைகள் தொடர்பாக அவர்கள் வாழுகின்ற மன்னார், யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, வவுனியா, கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களிலேயே அவர்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும்” என்ற ஒரு வேண்டுகோளை NMRQ பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது.

இதன் நிமித்தம் வாக்காளர் பதிவு வடக்கு முஸ்லிம்களின் சொந்த மாவட்டங்களிலேயே பதியப்பட்டு வந்தது. கடந்த பொதுத் தேர்தல் ஜனாதிபதித் தேர்தல் ஆகியவற்றில் 1981 ஆம் ஆண்டின் 13ம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல் சட்டம் 127 ஆவது பிரிவின் கீழ் விண்ணப்பம் செய்த வடக்கு வாக்காளர்கள் வாக்களித்தனர்.

இச் சட்டம் “பதிவாயிருக்கும் வாக்கெடுப்பு மாவட்டத்தில் இருக்கும் நிலை காரணமாக, பயத்தின் காரண

மாக அங்கு சென்று வாக்களிக்க முடியாத காரணத்தால் இப்பொழுது வசிக்கும் இடத்திற்கு அண்மையில் இருக்கும் வேறு ஒரு வாக்கெடுப்பு நிலையத்தை வாக்களிப்பதற்கு ஆக்கித் தர வேண்டுது” என்று கூறுகிறது. இதன் நிமித்தமே தமது சொந்த வாக்காளர் பட்டியல் நிமித்தம் வாக்களித்தனர்

ஆனால் எதிர்காலத் தேர்தல்களில் சொந்த மாவட்டத்தில் வாக்களிக்க முடியாத நிலை வராமல் இருக்க அரசியல் வாதிகளின் தந்திரமான பேச்சுக்களில் எமது மக்கள் மயங்கிவிடாமல் விழிப்புடன் இருந்து தங்களது பெயர்கள் சொந்த மாவட்டத்திலேயே பதிவு செய்தலை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

வாக்குரிமை எமது பலம். அது வடக்கிலிருந்து-தமது சொந்த தாயக மண்ணிலிருந்து விரட்பப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு தற்பொழுதுள்ள மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த ஆயுதமுமாகும்.

பலவந்தமாக பறிக்கப்பட்ட தங்களது வாழ்விட உரிமையையும் இழக்கப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான நஷ்டஈடுகளையும் அன்றாட அகதி வாழ்விட அனர்த்தங்களுக்கான நிவாரணங்களையும் பெறவேண்டுமாயின் வாக்குரிமை எனும் ஆயுதத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் ஜனநாயக ரீதியில் சக்தியுள்ளதாக இருக்க முடியாது.

ஒரு ஜனநாயக நாட்டின் மக்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள தாம் விரும்பிய ஒரு பிரதிநிதியை, ஆட்சியினைத் தெரிவு செய்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பை இந்த வாக்குரிமையே எமக்குப் பெற்றுத்தருகிறது.

வடக்கு முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தங்கள் வாக்குப் பலத்தை கட்சி ரீதியாகவும் சுயேட்சை என்றும் பலவாறு பிரிக்காமல் சிதைக்காமல் அவற்றை ஒரு குவியலாக்கினால் தங்களது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக பேரம் பேசும் சக்தியாக ஆக்கிவிட முடியும்.

எனவே 1996 ஜூன் மாதத்தில் முகாம்களில் வாழ்வோரும் உறவினர்கள், நண்பர்கள் வீடுகளில் வாழ்வோரும் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஏற்கனவே தேர்தல் இடாப்பில் பதிந்தோரும் புதிதாகப் பதிவோரும் சொந்த மாவட்டத்திலேயே தங்களது பெயர்களை பதிந்து வாக்குரிமையை உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

கிராம சேவையாளர்கள் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் எம்மை இது விடயமாக அணுகாவிட்டால் அவரது அலுவலகம் அல்லது மாவட்ட தேர்தல் ஆணையாளர் அலுவலகம் சென்று எமது பெயரை சொந்த மாவட்ட தேர்தல் இடாப்பில் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பல வடக்கு அகதி முஸ்லிம்கள் உரிய வயதை யடைந்தும் தம்மை வாக்காளராக பதிவு செய்து கொள்ளாதிருப்பதனாலும், குளருபடிகல் நடக்காமல் இருப்பதனைத் தடுப்பதற்காகவும், இதனை முகாம் மட்டத்தில் இயங்கும் சங்கங்கள், தங்களது வேலைத் திட்டங்களில் ஒன்றாக ஆக்கி வாக்காளராகப் பதிவு செய்யும் பணியை செயல்படுத்தினால் வாக்காளர் சொந்த மாவட்டத்தில் பதிவு செய்வது உறுதிப்படுத்தப் படுவதுடன் சீராக இப்பணி இடம் பெறும். வாக்காளர்களும் அதிகரிப்பார்கள். வாக்குகள் கூட பலமும் கூடும்.

வாக்குரிமை எமது பிறப்புரிமை அதை பரிசீலிப்பதும் பதிவு செய்து கொள்வதும் நமதுரிமை.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

குடாநாடு வெற்றியும் யாழ்ப்பாண முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடும்

எம்.எஸ்.எம்.ஜான்ஸின்

வடக்கில் நிலை கொண்டுள்ள படையினரால் ஒப்பரேஷன் ரிவிரெச - 2 என்ற பெயரில் இரண்டாம் கட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1996 ஏப்ரல் 19ம் திகதி அதி காலையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த இராணுவ நடவடிக்கை தென்மராட்சிப் பகுதிகளை தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டது. அத்துடன் அப்பிரதேசத்தில் உள்ள வலிகாம்ப பகுதி மக்களை அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வருவதும் ஒரு நோக்கமாக இருந்தது.

மூன்று முனைகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த இராணுவ நடவடிக்கை எதிர்பார்த்ததை விட வெகுவிரைவில் வெற்றியை அளித்துள்ளது. இரண்டரை இலட்சம் மக்களும் அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளார்கள். இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வலிகாம்ப மக்களை மீண்டும் வலிகாம்ப பகுதிகளில் குடியமர்த்தும் வேலைகள் முனைப்புடன் நடைபெறுகின்றன. அவ்வாறு அரசு செய்வதன் முக்கிய நோக்கம் சிவில் நிர்வாகத்தை வடக்கில் ஆரம்பிப்பதுதான்.

வெற்றி பெற்றுள்ள இந்த இராணுவ நடவடிக்கையின் அடுத்த கட்டமாக வவுனியாவிலும், ஏனைய பகுதிகளிலும் வசிக்கும் யாழ் குடாநாட்டு மக்களை வலிகாம்ப பகுதியில் மீள்குடியமர்த்தும் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளன. இதன் முன்னேற்பாடாக யாழ் குடா நாட்டுக்கு திருமபிச் செல்ல விரும்புபவர்களின் விபரங்கள் வவுனியா செயலகத்தில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு திருமபிச் செல்ல விரும்பும் மக்கள் விமானம் மூலமாக அல்லது சுப்பல் மூலமாக வடக்குக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். அங்கு அவர்கள் தமது சொந்த வீடுகளில் குடியமர்த்தப்படுவார்கள், இந்நிலையில் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் யாழ் செல்வதா? இல்லையா? என்பது பற்றி தெளிவான தொரு முடிவை எடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளார்கள்.

வடக்கு முஸ்லிம்களினது பாரம்பரிய

பிரதேசம். எவ்வாறாயினும் அங்கு முஸ்லிம்கள் மீண்டும் சென்று குடியேற வேண்டும். ஆனால் தற்போதைய நிலையில் அங்கு சென்று நிம்மதியாக வாழக்கூடிய சூழ்நிலைகள் உண்டா என்பது பற்றி அலசி ஆராயப்பட வேண்டும்.

தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட ரிவிரெச 2 இராணுவ நடவடிக்கை யாழ்ப்பாண குடாநாட்டை முழுமையான இராணுவ கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. குடாநாடு முழுவதும் படையினரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துள்ளது. ஆனால் இராணுவ வெற்றி என்பது எதிரணியினரைப் பலவீனப்படுத்த வேண்டும் அல்லது முற்றாக அழிக்க வேண்டும். புலிகளின் தந்திரோபாயமான பின்வாங்குதலினால் புலிகளிற்கு பாரிய இழப்புகள் எதனையும் ரிவிரெச-2 நடவடிக்கை மூலமாக ஏற்படுத்த முடியவில்லை. எனவே இராணுவ ரீதியில் இதனை ஒரு வெற்றியாக கருத முடியாது.

முன்பு இந்திய இராணுவத்தினர் வடக்கு கிழக்கை தமது பூரண கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்த போது புலிகள் காடுகளில் தஞ்சமடைந்திருந்தனர். இடைக்கிடை இராணுவம் கண்ணையும் வேலைகளில் அவர்களைத் திகைப்புக்குள்ளாக்கும் தாக்குதல்களை புலிகள் மேற்கொண்டனர். அவ்வாறான சிறிய தாக்குதல்கள் யாழ் குடாநாட்டில் அடிக்கடி நடத்தப்பட்டன.

முஸ்லிம்களின் பிரதேசமாகிய சோனகத் தெருவிலும் 1987 டிசம்பர் 21ம் திகதி தாக்குதல் நடத்தினர். தப்பியோடிய புலிகளை விரட்டி வந்த இந்திய ஜவான்கள் அப்பாவி முஸ்லிம் இளைஞர் ஒருவரை சுட்டுக்கொன்றனர். மற்றும் பலரை அடித்துத் துன்புறுத்தினர்.

எனவே புலிகள் பின்வாங்கிச் சென்றுள்ள இந்நிலையில் தமது கெரில்லாப் பாணியிலான தாக்குதல்களை யாழ் குடாநாட்டுக்குள் ஊடுருவி மேற்கொள்ளவே செய்வர். அவ்வாறு அவர்கள் செய்யாது விடின் புலிகள் இயக்கம் அளிக்கப்

பட்டு விட்டதாக மக்கள் கருதுவர். எனவே அவ்வாறு ஊடுருவித் தாக்குதல் நடத்தும் புலிகளால் முஸ்லிம்களுக்கு முன்பு போல் பல தொந்தரவுகள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

மேலும் அவ்வாறு யாழ் நகரில் குடியேறும் மக்கள் தொழில், கல்வி, சுகாதார ரீதியாக பல பாதிப்புக்களுக்கு உள்ளாவார்கள். ஏனெனில் வடக்கு முஸ்லிம்களின் தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால் பிரதானமானது வியாபாரமாகும். அவர்களின் வியாபாரமானது கொழும்புடன் அல்லது வேறு ஒரு பிரதேசத்துடன் தொடர்புடையதாகவே காணப்படும். யாழ் குடா நாட்டை மட்டும் கட்டுப் பாட்டின் கீழ் வைத்துள்ள ஓர் நிலையில் இவ்வாறான வியாபார முயற்சிகள் சாத்தியப்படாது. ஏனைய கடை வியாபாரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மூலதனம் இன்றி கடைகளை ஆரம்பிக்க முடியாது. ஆனால் தையல், தகர வேலை போன்ற கைத்தொழில்களுக்கு பெரிய கிராக்கி காணப்படும்.

கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களுக்கு பலத்த தட்டுப்பாடு நிலவும். ஏனெனில் முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் கற்பித்த தமிழ் ஆசிரியர்கள் வேறுபாடசாலைக்கு அல்லது இடத்துக்கு மாற்றம் பெற்றுவிட்டனர். அவ்வாறான சிறந்த ஆசான்களை மீண்டும் பெறுவது என்பது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு விடயம். மேலும் ஒப்பரேஷன் ரிவிரெச - 1 நடவடிக்கையின் பின்னர் காட்டப்பட்ட ஒஸ்மானியாக்கல்லூரியின் (தமிழீழ படைத்துறைப் பிரிவு) தளபாடங்களின் நிலை அதோ கதிதான். ஏனைய பாடசாலைகளின் தளபாடங்களின் நிலை என்னவோ தெரியவில்லை. இந்நிலையில் பாடசாலைக் கல்வி என்பது 1950ம் ஆண்டுக்கு முன்பு நிலத்தில் இருந்து படித்ததை ஞாபக முட்டும்.

மேலும் இராணுவ நடவடிக்கை ஒன்று முடிவடைந்த நிலையில் அங்கு செல்வது சுகாதாரத்துக்கு அவ்வளவு உகந்ததாக இருக்காது. ஏனெனில் இந்திய இராணுவம் இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட பின்னர் யாழ் நகரில் பரவலாக சொறி (RASH) சிறங்கு, வயிற்றோட்டம் போன்ற நோய்கள் பரவலாக காணப்பட்டன. இதற்கு காரணம் ஆயுதங்களில் இருந்து வெளியாகும் நச்சுப்புகைகளே. மேலும் தற்போதைய நிலையில் யாழ்போதனை வைத்திய சாலையில் மருந்துக்கு தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. இந்நிலையில் மருத்துவ, சுகாதார வசதிகளைப்

பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமங்கள் ஏற்படும்.

ரிவிரெச - 1 நடவடிக்கையின் பின்னர் இராணுவத்தில் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களிலுள்ள கோயில்களும், சிறிஸ்தவ ஆலயங்களும், இடிக்கப்பட்ட பொலத்த விசாரையிருந்த இடங்களும் காட்டப்பட்டன. அனால் முஸ்லிம்களின் 15 பள்ளிவாயில்கள் உள்ள யாழ் நகரில் ஒரு பள்ளிவாசல் கூட தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்படாது இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டதன் மர்மம் என்ன என்பது விளங்கவில்லை. இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் அரசின் மீது சந்தேகம் கொள்ள வைக்கின்றது.

ஆனால் இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டிய பல விடயங்கள் இருக்கின்றன. எமது பாரம்பரிய பூமி வடக்கே யாகும் அல்லாஹ்வை பக்தியுடன் ஸுஜூது செய்த பள்ளிவாயில்கள் இன்று தூசு படிந்து, பாழடைந்து போயுள்ளன. எமது முதாதையர் தாய், தந்தையர் அடக்கப்பட்ட அடக்கஸ்தலங்கள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. எமது அசையாச் சொத்துக்களான வீடுகள், கடைகள், தோட்டங்கள் என்பன எமது வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

மீளச் செல்வதில் நாம்காட்டும் தாமதம் மேலும் எமக்கு பொருளாதார இழப்புக்களை ஏற்படுத்தும். ஏற்கனவே பல வீடுகளின் கூரைகள், கதவு, ஜன்னல்கள் ஏனைய பொருட்கள் உடைத்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய நிலையில் எமது பகுதி பாதுகாக்கப்படாவிடில் நிலமை மோசமாகி சோனகத் தெருவிலுள்ள வீடுகள் எல்லாம் அத்திவாரத்துடன் மாயமாக மறைந்து விடும். எமது வரவை எண்ணி எண்ணி கண்ணீர் சிந்தி நிற்கும் பள்ளிவாயில்களை எப்போது நாம் மீண்டும் தொழுது வணங்கி சிறப்படையச் செய்வது? நிரந்தர முகவரியின்றி அகதி முகாம்களை முகவரியாகக் கொண்டு பிறக்கவிருக்கும் எம்முடைய அடுத்த தலைமுறைக்கு நாம் நிரந்தர முகவரியைக் கொடுப்பதெப்போது? ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக அகதி முகாம்களில் அடங்கி அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்த நாம் மீண்டும் எப்போது கம்பீரமாக தலைநிமிர்ந்து சொந்த மண்ணில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்வது.

(தொடர் - பக்கம் 37)

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

கவிதைகள்

பிரதேச தரிசனம்

உரிமைகள் உச்சரிக்க
உதடுகள் தடுக்கப்பட்டது
அந்த அர்த்த ராத்திரியில்

ஆயுதங்கள் பேசியது
ஆங்காங்கே
அழுகைக் குரல்கள்
அமைதி விரட்டியது.

இன்னும் இருக்கு
இதயத்தில் சில
இருள் நிகழ்வுகளும், நினைவுகளும்

இன்னொரு இரவில்
பிரதேஷ தரிசனம் தேடி
நயனங்கள் விழித்திருக்கும்.

கண்திறந்து
உண்மை அறிந்து கொள்ள
சூரிய சில்மிஷங்களுக்காக
புஷ்பங்கள் ஸ்தவம் இருக்குமே!
அப்படி....

காற்றோடு கலக்க விடுவோம்
நமது குரலை!
எமது விடிவு
எழுதப்படுமே அதுவரை...

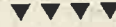
இனியும்
பிரமை வாழ்வும்;
சொரப்பனங்களும் வேண்டாம்.
நிஜம் நோக்கி
நகர்வோம்.

விடியும் இருநாள்
அதுனால்;
பிரதேஷ தரிசனம்
பிறக்கும்.

இஸ்லாஹிய்யா -கே. முனாஸ்.

ஏனிந்த வேற்றுமைகள்

நிழல்தேடி அலைகின்ற மானிடனின்
நிம்மதியை குலைக்கின்ற வேற்றுமைகள்
பலகாலம் புரையோடி வந்தமையால்
பலபேரும் பலியாகிப் போனதுண்மை
நிலம் மீது பரிவுதனை காட்டிடுவோர்
நரன் மீது பிரிவினையைச் செலுத்தியதால்
உளமின்று போர்க்களமரன் மாறியிருங்கு
உரிமைக்கு போராடி வருவதுண்மை!

செந்தமிழும் சிங்களமும் இன்றிணைந்து
சந்தோஷம் கொண்டதொரு காலத்தில்
சிந்தனைகள் இனவாதம் புரிந்தமையால்
சிதறுண்டு போனதொரு நிகழ்காலம்
எந்நாளும் சமுதாய சீர்திருத்தம்
எத்தனை பேர் எழுதுகின்றார் சமாதானம்
கந்தப்பும் கரோலிசும் காதும்பாயும்
கருணை வைத்தால் நல்லதொரு எதிர்காலம்!

இற்றுமையை சீரழிக்கும் உந்தலை
இன்றுபட்டு கலைத்தெறிவோம் வேரோடு
அற்பர்கள் சொல்தன்னைச் செவிக்காமல்
ஆளுமையைச் சீர் செய்வோம் போராடி
நற்குணங்கள் நல்வாழ்வை நல்குமென்ற
நன்மொழிக்கு வந்தனைகள் செய்திங்கு
குற்றங்கள் பாராமல் சுற்றமுடன்
கூடிடுவோம் வேண்டாமில் வேற்றுமைகள்!

செல்வி அகிலா குணராஜா

ஒன்று படுவோம்! ஒன்றி பொறுவோம்!!

விடுதலை விடைகள்

தேசமெல்லாம் அலைந்து கொண்டிருந்தது
மனம்.....

கிலேசம் கீறிய கிறுக்கு சித்திரத்தில்

சிறைப்பட்டிருந்தது ஆத்மா....

முகம் தெரியாத முகவரி நோக்கி

சிறு வட்டத்தை சுற்றும் சிலந்திகளாக

கிங்கமே! நீ சீறாத வரை "சிலந்திதான்"....

தேசத்தில் மூடியிருக்கும் குடிசை முக்காடுகளின்

முகங்கள் எப்போது முகவரி ஆகுவது.....?

சித்தாந்தங்கள் கக்கிய கங்குல்

வரிகளுக்கு முங்கில் குழல்களால் நீ

முடிவுரை எழுது.....

"வடக்கில் வாழும் ஓர் உயிர்போதும்

அடங்கி துகர்ந்திருக்கும் எங்கள்

அப்பாவி கபுறுஸ்தான்கள்"

அகதியாய் அலையும் எந்தன் சோதரா....

ஆகாய எல்லைக்குள் நாம் சுற்றிக்

கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு வினாடியும்

அந்த சூரியனை நாம் சுகம் விசாரித்த

சுகந்த காலங்களும்.....

கருமுனில்கள் கூடிப் பேசி எங்கள் மீது

கண்ணீர் சிந்திய மழைத்துளிகளை

மறக்கலாமா.....?

சித்தாந்தமே தேசத்தில் உயிர்வாழ

"வடுக்கள்" வாழுமென்றால் நிச்சயமாய்

நீ செத்துப்போ.....

எங்கள் முகாம்களுக்குள் எழுந்த

கைதட்டல்களால் சுதிரைகளை அலங்கரிக்கும்

கனவான்களே

எல்லைகள் எமக்குப் போட்ட ஏணிகளை

எட்டிப் பாருங்கள்.....?

வரலாற்றுக்குள் வார்த்தைகள் வதைபட்டுக்

கொண்டிருக்கின்றன.

சோதரா...

தொடர் அகதி எம் விலாசத்தை வெற்றி

தேவதை விசாரிக்கும் வரை தொடர்...

எத்திசை நோக்கிய பாதையாயினும்

தொடர்.....

தீபங்கள் எரிகின்றன

இதயங்கள் அழுகின்றன

இருந்தும் ஏன் இன்னும் எங்கள்

ஆத்மாக்கள் செத்து விட்டன....?

எங்கள் வேர்களுக்கு மிடித்த மினியா

கிளைகளை எல்லாம் அழிக்கிறது....?

சிந்தனை தீரம் மிக்க சிந்தனையாளர்களே....

என்றும் எம்நிலை எடுப்பார் கைப்பிள்ளையார்?

தேவைப்படும் நேரம் பார்த்து

நாடிக் கொள்ள என்ன

கிள்ளுக் கீரைகளா....?

சோதரா....

அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

எங்களின் உணர்ச்சிகள் எல்லாம்

கிளர்ந்தெழ முடியாமல் கிளிக்கப்பட்டிருக்கிறது

நம் தீர்ப்புக்கள்

சோதரிகளின் முக்காட்டுக்குள் சோகத்தை

முனங்கிக் கொண்டிருக்கிறது நிலா....

சோதரா....

எழு... வீரத்தின் திசை தேடி எழு

சாதனை செய்ய செத்த எலியே

போதுமைய்யா....

சிந்தி சகோதரா சிந்தி

இதயத்தை தொட்டுக் கேள் இல்லாவிட்டால்

வெட்டி எடுத்து தட்டிக் கேள்.....

முன்னேற்ற முகங்களாய் முன்னைய

மொய் முகமுடி உடையும் வரை

எழு சகோதரா...எழு

தேசம் தேசமாய் வாழ முதலில்

விடுதலை விடையை கண்டுபிடி.....

உவைஸ்கனி.

விடத்தல் தீவு

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

அகதி

விடிவைத் தேடும் விழிகள்!

ஆண்டாண்டு காலம் ஐக்கியமாய்
நம்முன்னோர் வாழ்ந்து வந்த,
தீபகற்பம் தனிலிருந்து திடீரென ஒரு நாள்...
தீயோர் சில்ரால் நாம் துரத்தப்பட்டோம்!!

காரணமின்றிக் கயவரும் துரத்தி விட்டு எமை,
ஏளனத்தோடே எள்ளி நகைத்தனர்!
ஆயுதமேந்திய அரக்கர் கூட்டமது;
ஆணவம் கொண்டே ஆடியது!!

நாம் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்த
மண்ணை விட்டு விரட்டினர் துஷ்டர்!!
கேள்விகள் கேட்க யாருமில்லையதனால்,
எம்மைக் கூறுகள் போடவும் துணிந்தன!!

இரண்டே மணிநேர அவகாசத்தில்,
இருண்டே போனது எங்கள் வாழ்வு!!
வரண்டு விட்ட வஞ்சகர் நெஞ்சத்தில்
வாஞ்சை உண்டாமோ நீயும் கேளு!

பாவிகள் பின்னிய சதி வலை தனிலே,
நாம் தேடிய செல்வம் யாவும் சிக்குண்டதே!!
பச்சிளம் குழந்தையோடு நம் அன்னையரும்,
பல மைல்கள் கொட்டு மழையிலும் நடந்தனரே!!

நெஞ்சினில் சிறிதும் ஈரமில்லா வஞ்சகர்கள் எமக்கு,
செய்திட்ட இருக்கண் இன்னும் பல இருக்கு,
நாம் தஞ்ச மென்றிருந்த அந்த மண்ணை விட்டு,
வெளியேற்றியது மாபெரும் இழுக்கு!

அந்நியர் தம் ஆதிக்க வெறி-அது
நம்மை அகதியாக்கிட செய்த சதி!!
நம்மவர் வாழ்வும் முகாம்களில் முடங்கி
நளிந்து போனதொரு கதையானதது!!

தென்றல் வீசிய வாழ்வில் புயலடித்தது (ம்)
சொல்லொணாத் துயரங்கள் உருவெடுத்தன!
எங்கள் கன்னியர் விட்ட கண்ணீரெல்லாம்
கரைபுரண்டோடும் வெள்ளமானது!!

பஞ்சனையில் துயில் கொண்ட காலமுண்டு;
பாயின்றியே தூங்குகின்றோம் முகாம்களில் இன்று!!
பல்கவை உணவோடு பால், பழம் உண்டோம்!
இன்று ஒருவேளை உணவோடு காலம் ஒட்டுகிறோம்!

ஆண்டுகள் ஐந்தோடி மறைந்தன!
ஆயினும் வாழ்வில் மாற்றமென்ன நிகழ்ந்தன?
ஆசைகள் கோடி மனதில் மலர்ந்தன;
அவையாவுமே வறுமைத் தீயில் எரிந்தன!

விடிவைத் தேடுகின்ற விழிகளும் இங்கே!
வசந்தம் விகுகின்ற புதுவாழ்வும் எங்கே?
மடிந்து கொண்டிருக்கும் மானுடம் இங்கே!
மரணம் ஒன்றுதான் இனி மீதமிங்கே!!

(34ம் பக்க தொடர்)

ஆனால் வடக்கிலிருந்து முற்று முழுதாக
புலிகளினால் வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள்
இவ் விடயத்தில் எவ்வாறான ஒரு நிலைப்பாட்டை
எடுக்க முடியும்? புலிகள் எம்மை அழைக்க
வேண்டும் தமது பிடியிலுள்ள முஸ்லிம்களை
புலிகள் விடுதலை செய்வதானது இதற்கு ஒரு
சைகையாக அமையலாம்.

மேலும் இரண்டு விதமாக உத்தரவாதங்கள்
சம்பந்தப்பட்டவர்களால் முஸ்லிம் மக்களுக்கு
வழங்கப்பட வேண்டும். இதனை சர்வதேச
சமூகங்களின் முன்னிலையில் செய்ய வேண்டும்
அதுவரையில் தமது சொந்த இடங்களுக்கு
திரும்புவதானது தற்கொலைக்கு ஒப்பாகும்.

1. முஸ்லிம் மக்களது சகல உரிமைகளும் வழங்
கப்படுவதுடன், அவர்களது அபிலாஷைகளும்
நிறைவேற்றப்படுவதுடன் அவர்கள் கௌரவத்
துடனும் சுய மரியாதையுடனும் வாழ்வதற்கு
அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.
2. 1990 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் இறுதிப்
பகுதியில் வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம் மக்களை
வெளியேற்றியது போன்ற ஒரு நிகழ்வு
இனியொரு காலத்திலும் எவ்வாறான வடிவங்
களிலும் இடம் பெறமாட்டாது என்பதற்கான
உத்தரவாதம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

ஆனாலும், தற்போதைய மீள் குடியேற்
றத்தின் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய இரண்டு
முக்கிய விடயங்கள் இருக்கின்றன.

1. மீளக் குடியமர்த்தப்படும் தமிழ் மக்களை
குடாநாட்டில் முஸ்லிம்களின் குடியிருப்புப்
பகுதிகளுக்குள் குடியமர்த்தாமல் அப் பகுதி
பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதனால் புலிகள்
னாலும் ஏனையவர்களினாலும் குரையாடப்
பட்ட முஸ்லிம் மக்களின் சொத்துக்களில்
மிகுதியானவைகள் ஏதேனும் இருப்பின்
அதனைப் பாதுகாக்க முடியும்.
2. மீற்கப்பட்ட பகுதியில் இடம் பெறும் புனர்
நிர்மாண அபிவிருத்திப் பணிகளில் முஸ்லிம்
பகுதிகளும் சமகாலத்தில் அபிவிருத்தி
செய்யப்பட வேண்டும்.

இதன் மூலம் விரைவில் தமது சொந்த
தாயக மண்ணில் மீண்டும் தமிழ் மக்களுடன்
முஸ்லிம் மக்கள் அந்நியோன்யமாக வாழ்வதற்கும்
அது தொடர்ந்தும் பிரிக்க முடியாத உறவாக
வளர்வதற்கும் எதிர்காலத்தில் வழி வகுக்கலாம்.

யாழ்ப்பீர் மர்குன்

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

தமிழரும் முஸ்லிம்களும் சமத்துவ சரிநிகர் நிலையை அடைய வேண்டும்

-வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்

பேட்டி : அபு பாதிமா

கேள்வி: சகோதரர் ஜெயபாலன் அவர்களே, தங்களுடைய ஆக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் பல உள்நாட்டு வெளி நாட்டு சஞ்சிகைகளில் வாசித்து அறிந்திருக்கிறோம். தங்களைப் பற்றி எமது 'அகதி' வாசகர்களுக்கு முதலில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

பதில் : நானும் எனது தாயாரும் பிறந்தது உடுவிலில். எனது தந்தையார் நெடுந்தலைச் சேர்ந்தவர். எனது தாயாருடன் ஐந்து வயதில் நான் நெடுந்தலைக்குச் சென்றேன். அது நடுக்கடலில் தத்தளித்துப் போய் மோனத்தவமிருக்கின்ற அற்புதமான தீவு. மக்கள் பேச்சில் கவிதை இருக்கின்ற தீவு. உவமைகளை உருவமங்களை படிமங்களை மிக சாதாரணமாக அவர்களது பேச்சில் அடிக்கடி கேட்டு வளர்ந்தவன் நான். நாடோடிப் பாடல்களை வரிமாற்றி நண்பர்கள் மீது வசைப் பாடல்கள் அல்லது கிண்டல் பாடல்கள் பாடத் தொடங்கியது ஆறுவயதில் ஆரம்பமாயிற்று. பின்னர் பாரதியாரும் உமர் கய்யாமும் என்மீது அதிக செல்வாக்கு செலுத்தினார்கள். அப்பொழுது மரபு கவிதைகள் எழுதி வந்தேன். எனினும் நான் என்னை கண்டெடுத்து சேகரித்து மனிதாபிமானியாக என்னை மீழமைக்க உதவியது 1960 களின் பிற்பகுதியிலும் 70 களின் ஆரம்பத்திலும் முதன்மை பெற்றிருந்த சாதி ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான போராட்டங்களே. ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகள் ஒடுக்கப்பட்ட தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட தென்னிவங்கை சக உலர்வலய சிங்களவர்கள் பக்கத்தில் அவர்களின் போராட்டங்களின் பக்கத்தில் என்னை நான் அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இவற்றுக்காக நான் யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் மகத்தான போராட்டமான சாதி ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான போராட்டத்தையே நன்றியோடு நினைவு கூற வேண்டும். என்னுடைய வரலாற்றை விட என்மீது சாதி ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் செலுத்திய பாதிப்பு முக்கியமானது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

கேள்வி: தாங்கள் 1983ல் "தேசிய இனப்பிரச்சினையும் முஸ்லிம்களும்" என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தீர்கள் உண்மையில் அப்பிரச்சினையில் நீங்கள் கவனம் செலுத்துவதற்கும் ஒரு நூலை வெளியிடுவதற்கும் காரணமாக எது இருந்தது என்பதைக் கூற முடியுமா?

பதில் : சாதி ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் புனித நீராட்டப்பட்டு மனிதனாக மாறிய மேல் சாதி மேல் வர்க்க தமிழ் இளைஞனான நான் "தமிழர்களது வரலாறு"

மேல் சாதி மேல் வர்க்க நிலையில் திரித்து எழுதப்பட்டிருந்ததை உணர்ந்து கொண்டேன். வடகிழக்கு மாகாண வரலாறு ஒடுக்கம், சாதிகளும், பெண்களும், ஏழை தமிழ் முஸ்லிம்களதும் நிலைப் பாட்டிலிருந்து மீழ்ப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தேன். அத்தகைய ஒரு தமிழ் பரிசீலனையின் ஒரு அங்கம்

மாகவே நான் முஸ்லிம் மக்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டேன். 1983ல் வெளிவந்த எனது புத்தகம் வடகிழக்கு மாகாண முன்னணித் தமிழ் போராளிகளதும் வடகிழக்கு நூலகங்களில் பேணப்பட்டதை நான் அறிவேன் இனியாவது 13 வருடங்களின் பின் அவர்கள் அதை வாசிப்பார்களாயின் மகிழ்ச்சியடைவேன். எனது புத்தகம் எழுதப்பட்டதற்கான பின்னணியை மேலும் விரிவாக்கினால் நான் பின்வரும் சம்பவங்களையும் கூற விரும்புவேன். ஆரம்பத்தில் பொம்மை வெளியிலும் கல்முனைப் பிரதேசத்திலும், மன்னாரிலும் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே சமத்துவமின்னை இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். பொதுவாக வடகிழக்கு முஸ்லிம்களும் அம்பாறை மாவட்டத்து தமிழ் மக்களும் சமத்துவ மின்மையை உணர்ந்திருந்தார்கள். பின்னர் யாழ்ப்பகலைக் கழகத்தின் மாணவர் மன்றத் தலைவனாக இருந்தபோது (1976-1979) சில தமிழ் மாணவர் மத்தியில் எல்வித காரணமுமின்றி முஸ்லிம்கள் சந்தர்ப்பவாதிகள், காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் என்ற கருத்திருந்ததை அறிந்து கொண்டேன். எனக்கு ஆச்சரியம் தந்த விடயம் சிங்கள மாணவர் சிலரும் அப்படிக்கருதியதுதான். அப்பொழுது முஸ்லிம் மாணவர்கள் தொழுகைக்கான ஒரு சிறு மகுதி அமைக்க இடமின்றி சிரமப்பட்டனர். நிர்வாகம் இடம் ஒதுக்கித்தர வசதியில்லை என்று கூறிவிட்டது. நான் மாணவர் சங்க அலுவலகத்தை மகுதிக்கு தந்து விட்டு மாணவர் அலுவலகத்தை போராடிகைப்பற்றி மாணவர் சங்க அலுவலகமாகிகினோம். அப்பொழுதிருந்தே முஸ்லிம்கள் குரலில்லாத ஒரு சமூகமாக இருக்கிறதையும் பிற சமூகத்தவர்களால் காரணமற்ற வகையில் புறக்கணிக்கப்படுவதையும் பிற சமூகத்தவர்கள் காரணமற்ற வகையில் புறக்கணிக்கப்படுவதையும் பிற சமூகத்தவர்கள் நினைப்பது போல் முஸ்லிம்களின் பெரும்பான்மையினர் வசதியானவர்களோ இரத்தின வியாபாரிகளோ அல்ல என்கிறதையும் நான் உணர்ந்து கொண்டேன். இறுதியும் உறுதியுமான பாதிப்பு 1983ம் ஆண்டு கலவரத்தின் போது ஏற்பட்டது. அப்போது அதிஷ்டவசமாக நானும் எனது ஜப்பானிய சினைகிதளும் மல்வானை என்ற சிங்கள கிராமங்களால் சூழப்பட்ட முஸ்லிம் கிராமத்தில் இருந்தோம். தமிழ்களை மறைத்து வைத்திருப்பதாக அயல் கிராமத்து

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

சிங்களக் குண்டர்கள் மேற்படி கிராமத்தை மிரட்டினார்கள். இது பற்றி ஆராய பள்ளிவாசலில் நடந்த கூட்டத்தில் நானும் சமுசுமகாசி இருந்தேன். என்னைப் பாதுகாப்பது என்று அவர்கள் தீர்மானித்தனர். வசதி ஏற்படுகிறபோது என்னை கொழும்புக்கு பாதுகாப்பாக எடுத்துச் சென்று அகதி முகாமில் சேர்த்து விடுவது என்று முடிவானது. என்னைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்கள் டைனமைற் வெடிகள் தயாரிப்பதை அன்றிரவு கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன். ஆபத்து நேர்ந்தால் நானே வெடிகுண்டு களூடன் தற்கொலைப்படையாகச் சென்று போராடுவேன். எனக்காக நீங்கள் அழிவதை ஒரு போதும் நான் அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று அவர்களிடம் நான் கூறினேன். இந்த விடயமும் இது தொடர்பான நன்றி உணர்வும் எனது மனதில் இன்றும் ஒரு விருட்சமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லா வகையிலும் நான் மல்வாணை முஸ்லிம்களுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன். இதுவும் முஸ்லிம்கள் தொடர்பான எனது அக்கறைக்கு ஒரு காரணமாக இருக்க வேண்டும். “உயிர்தெழுந்த நாட்கள்” என்ற புகழ் பெற்ற நீண்ட கவிதையையும் இந்த பின்னணியில் தான் எழுதினேன்.

கேள்வி: இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை வரலாற்றிலே 1978ம் ஆண்டு வரையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற அடிப்படையில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் வடக்கு கிழக்கில் செயல்பட்டு வந்தனர். ஆனால் இன்றைய கால கட்டத்தில் ஒரே பிரதேசத்தில் ஒரே பாக்ஷையைப் பேசுகிறவர்களாக தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் இருந்தாலும் பகைமை உணர்வுடன் வெவ்வேறு இனங்களாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்கின்றனர். தங்களுடைய தனித்துவம் உரிமைகளையிடும் வேறுபட்டு சிந்திக்கிற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் எதுவாக இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்.

பதில்: முதலில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் இன்று வரைக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற வகையில் ஒருமைப்பாட்டு நிலையை இலங்கையில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் மலையகத் தமிழர்களும் அடைவார்கள் என்கிற நம்பிக்கையை இழந்து விடவில்லை. இன்று உள்ள பகைமைச் சூழல் கூட மறைமுகமாக தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் சரிநிகர் சமனான அடிப்படையில் மீது ஒற்றுமைப்படுகிறதற்கு உதவும் ஒன்றே என்று கருதுகிறேன். இன்றைய சூழல் ஒடுக்கப்பட்ட இரண்டாம் பட்சமான ஒரு நிலையில் முஸ்லிம் மக்கள் தமிழர்களோடு இணைவதற்கு தயாரில்லை என்பதை தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளது. இது பற்றிய பிரக்ஞை மெதுவாக ஆனால் உறுதியாக தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது மிகவும் ஆரோக்கியமான நிகழ்வாகும்.

அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம் மக்களும் தமது பகுதிகளில் சிறுபான்மையாக வாழ்கிற தமிழர்கள் தொடர்பாக உணர்ந்து வருகிறார்கள். இது தமிழரும் முஸ்லிம்களும் சரிநிகர் சமனாக சகல அதிகாரங்களையும் வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் பகிர்ந்து அரசியல் சமூக ரீதியில் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்கிற பெரிய வட்டத்துக்குள் தமது இனத்துவ அடையாளங்களோடு ஒருங்கிணைகின்ற ஒரு எதிர்காலத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒன்று என நான் திடமாக நம்புகிறேன். இந்த வகையில் தென்னிலங்கையில் மலையக தமிழர்களது இனத்துவ வளர்ச்சியே சமகாலத்தின் பிரதான நிகழ்வாகும். தென்னிலங்கையில் வாழுகிற இலங்கைத் தமிழர்களும் மலையக

தமிழர்களது குடைக்கீழ் மெல்ல மெல்ல வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தென் இலங்கையிலும் மலையகத் தமிழர்களும் முஸ்லிம் மக்களும் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற அடிப்படையில் ஒருங்கிணைவது அவசியம். அல்லது எலும்புத் துண்டு களைக்காட்டி இனங்களைப் பிரித்தான விரும்புகிற பேரின வாதிக்களுக்கே தென்னிலங்கையில் எதிர்காலம் என்றாகி விடும். வடக்கில் நிலவுகின்ற இன்றைய தமிழ் முஸ்லிம் முரண்பாடுகளின் தீர்வு தமிழரும் முஸ்லிம்களும் சமத்துவத்தையும் சரிநிகர் நிலையையும் அடைவதேயாகும். இதனால் மீண்டும் புதிய ஆரோக்கியமான தளத்திலிருந்து தமிழ் பேசும் மக்கள் என்கிற பருமன் ஒருங்கிணைப்பு வளர்ச்சி பெறுகிற சூழல் உருவாகும். நான் இந்த நம்பிக்கையை என்றும் இழந்து விட மாட்டேன். நான் இருக்கிற போதும் எனது பிள்ளைகளிடத்தும் இளைய தலைமுறைகளிடத்தும் இந்த நம்பிக்கையே விட்டுச் செல்வேன். கடந்த தசாப்தத்தில் குறிப்பாக 1970பது களில் முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் கல்வி பரவலாகி கற்ற மேலோர் குழாம் விரிவடைந்தது. இதனால் முஸ்லிம்களுடனான அரசியல் என்பது ஒரு சில முஸ்லிம் பெரும் குடியினரை திருப்திப் படுத்துகிற அரசியல் என்கிற நிலைமையை ஓரளவுக்கு மாற்றடைந்தது. இலங்கை முழுவதிலும் முஸ்லிம் மக்களது நிலம் ஒரு புறம் போக மறுபுறமாக குடித்தொகையில் பெரும் பாய்ச்சல் ஏற்பட்டது. இந்நிலைமகள் நிலத்துக்கும் வளத்துக்கும் அரசியல் அதிகாரங்களுக்குமான அவர்களது கோரிக்கையை அதிகரிக்கவும் பரவலாகவும் செய்தது. இலங்கை முஸ்லிம் மக்களது மரபு சார்ந்த பக்தி மார்க்க அடையாளங்களை கைவிட்டு ஆகமயப்படுகின்ற போக்கும் துரிதப்பட்டது. உண்மையில் முஸ்லிம் மக்களுடனான தமிழ் மக்களதும் சிங்கள மக்களதும் இம்மாறுதல்களுக்கு முந்தியது. இம்மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப முஸ்லிம் மக்களுடனான உறவு நிலையின் புதிய பதார்த்தத்துக்கு அவைநெகிழ்ந்து கொடுக்கவில்லை. மாறுதல்களும் அதனால் ஒங்கி ஒலிக்கிற புதிய கோரிக்கைகளும் புதிய உறவு நிலையை சரிநிகர் சமத்துவ அடிப்படையிலான ஒரு உறவு நிலையை கோரி நிற்கிறது. வடகிழக்கில் இது இரத்தக் களரிகளையும் பதட்ட நிலையையும் உருவாக்கியிருந்தாலும் அங்கு புதிய யதார்த்தம் புறக்கணிக்கப்பட முடியாதவாறு உறுதிப்பட்டுள்ளது. பதட்ட நிலை தென்படாதபோதும் புதிய யதார்த்த நிலைமையை தென்னிலங்கையில் புறந்தள்ளி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நீண்டகால அடிப்படையில் தென்னிலங்கையில் தான் நிலைமையோசமடைகிற சூழல் காணப்படுகிறது.

முஸ்லிம் சிங்கள மக்கள் உறவுகள் தொடர்பாக சிங்களப் பகுதிகளில் நான் பெற்ற அனுபவங்கள் அதிர்ச்சி தருவன. அவைபக்தி மார்க்க கால இனத்துவ அடையாளங்களை தென்னாசிய முஸ்லிம்களது இனத்துவ அடையாளங்களை புறந்தள்ளி விட்டு அரபிய மயப்படுகிற போக்கு பற்றி குறிப்பாக தென்னிலங்கை முஸ்லிம்கள் மீது பரிசீலனை செய்வது அவசியம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. ஒரு சமூக விஞ்ஞானி என்கிற அடிப்படையில் ஒரு ஆலோசனையாகவே இதனைச் சொல்கிறேன். மற்றப்படி முஸ்லிம் மக்களது உள் விவகாரங்களில் தலையிடுகிற நோக்கம் எனக்கு இல்லை. எழுச்சிக் குரல் ஆசிரியர் அஸ்வர் போன்ற ஒரு சில முஸ்லிம்கள் என்னை தமிழன் என்றும் உளவாளி என்றும் ஊடுருவல்காரன் என்றும் இழிவு செய்கிற ஒரு காலகட்டத்தில் இத்தகைய ஆய்வுகளை ஆலோசனைகளைத் தவிர்க்க அல்லது அச்சத்துடனேயே முன்வைக்க நேரிடுகிறது.

அடுத்த இதழில் தொடரும்.

● ● ● ● ●

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

உலுக்காப்பள்ள கைகலப்பும் எரிப்பும் திட்டமிட்ட செயலா?

உலுக்காப்பள்ளம் அகதிகள் புதிதாக குடியேறிய ஒரு கிராமமாகும். இது கற்பிட்டி செயலகப் பிரிவில் அமைந்துள்ளது. இக் கிராமத்தில் 900 குடும்பம் வரையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு விடத்தல்தீவு பெரியமடு பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களே அதிகமாக வசித்து வருகின்றனர்.

ஏப்ரல்

மாதம் 24,

25ம் திகதி

களில் இக் கிராமத்திற்கு அருகில் அரசு காணிகளில் குடியேறியிருந்த பெருபான்மையினத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிலர் உலுக்கா பள்ளம் கிராமத்திற்குள் அத்துமீறி நுழைந்து அங்குள்ள முஸ்லிம் மக்களுடன் கைகலப்பிலும் அடாவடித் தனங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இன்னும் அங்குள்ள சிறிய வீடுகளுக்குள்ளும் புகுந்து பொருட்களை சூரையாடியதோடு வீடுகளுக்கு நெருப்பும் வைத்துள்ளனர்.

இச் செயலானது தடுக்கி விழுந்தவன் மேல் மாடு ஏறிய கதைபோன்று ஆகி விட்டது. இதனால் பல குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பலரின் உடைமைகள் சேதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது மிக மோசமான மனித உரிமை மீறலாகும்.

இந் நடவடிக்கைக்கு பின்னணியில் அரசியல் வாதிகளும் பொலிஸாரும் இருந்துள்ளனர் என்ற பலத்த சந்தேகம் நிலவி வருகிறது.

உண்மையில் சொந்தமாக காணியை விலைக்கு வாங்கி இவர்கள் வீடுகளை அமைத்து ஒரு புதிய கிராமத்தை உருவாக்கியதன் எதிரொலிதான் இந் நடவடிக்கைக்கு காரணமாக இருந்திருந்தால் அது மிக ஆழமாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினையே!

கலாவேவ அகதி முகாமில் தீ

கெக்கிராவ பிரதேச செயலகப் பிரிவின் கீழ் வரும் கலாவேவ எனும் ஊரில் நெற் சந்தைப்படுத்தும் வளவிற்குள் மன்னார் யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளைச் சேர்ந்த 63 குடும்பங்கள் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கடந்த மார்ச் மாதம் 15ம் திகதி மின் ஒளக்கின் காரணமாக இம் முகாம் தீ பற்றி எரிந்தது. அங்குள்ள மக்களினதும்

ஊரவர்களினதும் ஒத்துழைப்புடனும் தீ அணைக்கப்

பட்டாலும் 30 குடிசைகள் முற்றாகவே எரிந்து சாம்பலாகி விட்டது. ஏனைய 33 குடிசைகளும் சேதமடைந்துள்ளது.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட முஸ்லிம்களுக்கான கருத்தரங்கு

கடந்த ஏப்ரல் 7ம் திகதி நொரச் சோலையில் அமைந்துள்ள முல்லைத் தீவு குடியேற்றத்திட்ட முகாமில் "முல்லைத் தீவு மாவட்ட முஸ்லிம்கள் வரலாறும் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பும்" இது விடயமாக ஒரு கருத்தரங்கொன்றை முல்லைத்தீவு மாவட்ட மக்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

இக் கருத்தரங்கின் போது NMRO வின் தலைவர் கலாநிதி S.H ஹஸ்புல்லாஹ்வினால் இது விடயமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு கண்ணி வடிவமைப்பில் 'கொண்டுவரப்பட்டுள்ள நூல் முல்லைத்தீவு மக்களுக்கு முன்வைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் ஆலோசனைகளையும் பெறப்பட்டதுடன் சில திருத்தங்களுக்கான அவர்களுடைய சிபாரிசும் கிடைக்கப் பெற்றது.

இக் கூட்டத்தில் NMRO வின் உப தலைவர் மௌலவி சுப்பாணும் பொருளாலர் M.M அமீன் (B.A.) அவர்களும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர்.

ஒன்று படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!!

'வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு' NORTHERN MUSLIMS' RIGHTS ORGNIZATION" (N.M.R.O)

நிரதான குறிக்கோள்

1. மீண்டும் பூர்வீகவிடத்தில் வாழும் உரிமை.
2. பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டதால் ஏற்பட்ட அசையும், அசையாத ஆவண இழப்பீடுகளை மீளப்பெறும் உரிமை.
3. மீளக் குடியேறும் வரை இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் பொழுது சகல வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை.
4. வட மாகாணத்தில் மீளக் குடியேறும் போது அச்சமின்றி தனித்துவத் தோடும் பூரண பாதுகாப்புடனும் வாழும் அரசியல் உரிமை.

மேற்படி குறிக்கோள்களை அடைவதற்காக பின்வரும் செயல் திட்டங்களை இவ்வமைப்பானது நடைமுறைப்படுத்தும்.

1. வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் புள்ளி விபரங்களைத் திரட்டுவது.
 2. அவர்கள் மத்தியில் எதிர் காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் மனோநிலையை ஏற்படுத்துதல்.
 3. இலங்கையில் வாழும் ஏனைய மக்கள் மத்தியிலும் சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியிலும் வடமாகாண முஸ்லிம்களின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் பற்றியும், அகதிகள் தொடர்பாகவும் அறிவை வழங்குதல்.
 4. இந்நோக்கத்தை அடையும் பொருட்டு கலந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள், பத்திரிகையாளர் மாநாடுகள் போன்றவற்றை நடத்துதல். இவ்வகையான முயற்சிகளின் பிரதிபலன்களை பிரசுரங்களாக வெளியிடுதல்.
 5. அரசியல் தீர்வொன்றிற்கு வடமாகாண முஸ்லிம்களின் அபிப்பிராயங்களை ஒன்று திரட்டி அதற்காகத் தயார்படுத்தல்.
 6. இந்தக் குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு தேசிய, சர்வதேச ரீதியில் பொது அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்துதல் என்பனவாகும்.
- இவ்வமைப்பில் அங்கம் வகித்து, தாயக மண்ணை மீட்பதற்கும், எமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கும் தங்களது பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வர விரும்புவோர் இதன் அங்கத்துவத்திற்கு விண்ணப்பிக்கவும்.

விண்ணப்பிக்க வேண்டிய முகவரி:

செயலாளர்,

வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பு

15ஏ, ரோகினி வீதி, வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு - 06

புத்தளம் இப்பூ பதாதா ஹோலில் 31.10.95ல் N.M.R.O ஏற்பாடு செய்த கண்காட்சியில் எருக்கலம்மிட்டி மத்திய கல்லூரியை
பொது மக்கள் பார்வையிடுவதையும் அதை அமைத்த நிகாஸ் ஹிதாயதுஸ்ஸாஹ்வும் அருகில் காணப்படுகிறார்.

அகதி இதழ் 15A, ரோஹினி வீதி, கொழும்பு 6 வடக்கு முஸ்லிம்களின் உரிமைக்கான அமைப்பினரால்
ஏ.ஜே. பிரின்ட்ஸ் இல, 1B பி.பி.டி சில்வா மாவத்தை, தென்கிழக்கில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.